

سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ صفر ۹ • 6 Sep 2022

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۴۲

روزنامه

۴۲

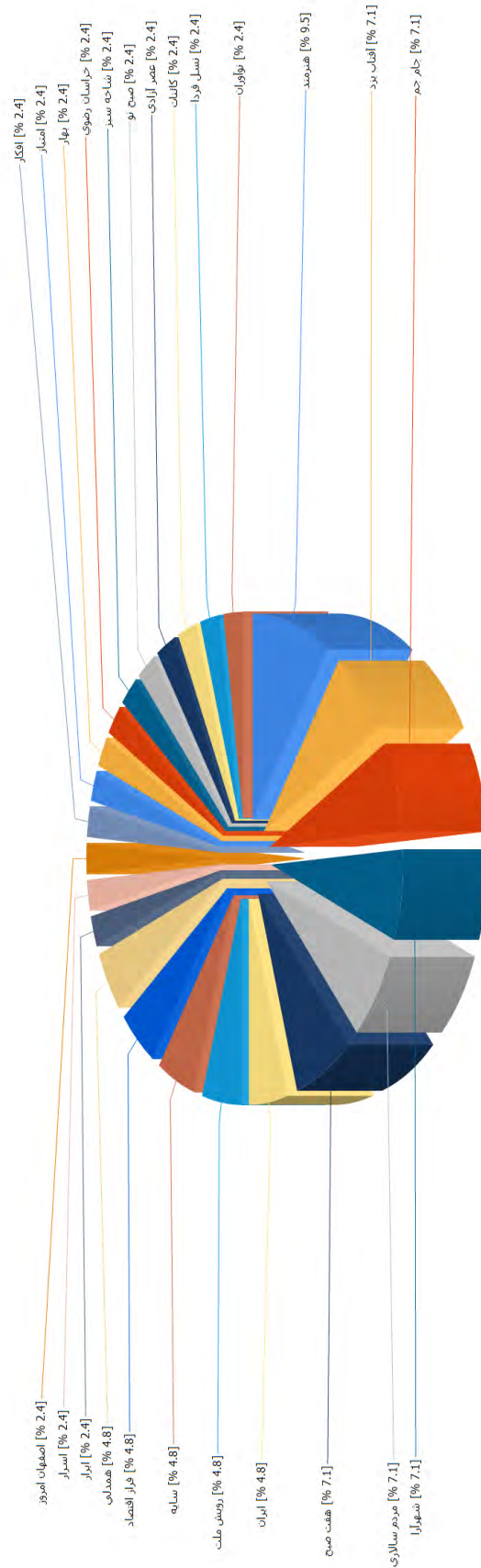
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۹/۵	۴	هنرمند	۱
۷/۱	۳	آفتاب یزد	۲
۷/۱	۳	جام جم	۳
۷/۱	۳	شهرآرا	۴
۷/۱	۳	مردم سالاری	۵
۷/۱	۳	هفت صبح	۶
۴/۸	۲	ایران	۷
۴/۸	۲	رویش ملت	۸
۴/۸	۲	سایه	۹
۴/۸	۲	فراز اقتصاد	۱۰
۴/۸	۲	همدلی	۱۱
۲/۴	۱	ابرار	۱۲
۲/۴	۱	اسرار	۱۳
۲/۴	۱	اصفهان امروز	۱۴
۲/۴	۱	افکار	۱۵
۲/۴	۱	امتیاز	۱۶
۲/۴	۱	بهار	۱۷
۲/۴	۱	خراسان رضوی	۱۸
۲/۴	۱	شاخه سبز	۱۹
۲/۴	۱	صبح نو	۲۰
۲/۴	۱	عصر آزادی	۲۱
۲/۴	۱	کائنات	۲۲
۲/۴	۱	نسل فردا	۲۳
۲/۴	۱	نواوران	۲۴
۱۰۰	۴۲	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۷	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۸	امیر جعفری در «اتاق محترم»	آفتاب یزد
۹	حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است	آفتاب یزد
۱۰	مائده طهماسبی و مشقی که نامش تئاتر نیست	آفتاب یزد
۱۱	تلویزیون بدون تله تئاتر شبیه به آدمی است که قطع عضو شده	ابرار
۱۲	تئاتر؛ هنری که از یونان و ایتالیا به ایران رسید	اسرار
۱۳	حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است	اصفهان امروز
۱۴	دلیل ماندگاری نمایش «خورشید کاروان» ۳ دهه استقبال مخاطبان است	افکار
۱۵	استقبال ۳۰ ساله از «خورشید کاروان» از مهم ترین نکات این اثر است	امتیاز
۱۶	۳ دهه استقبال رمز ماندگاری نمایش «خورشید کاروان»	ایران
۱۷	انتخاب امیر جعفری برای «اتاق محترم» محمد رحمانیان	ایران
۱۸	تئاتر؛ هنری که از یونان و ایتالیا به ایران رسید	بهار
۱۹	«اقامت اجباری» نمایشی به نفع خیریه	جام جم
۲۰	«چشم های تپله ای» تماشایی شد	جام جم
۲۱	گفت و گوی «جام جم» با تهیه کننده و کارگردان نمایش عاشورایی «تنهاتر از مسیح» / یک روزه تصویری	جام جم
۲۲	آغاز جشنواره تئاتر استان از ۹ آذر	خراسان رضوی
۲۳	اول بازیگر می شوند و بعد برای تلویزیون دردسر می سازند	رویش ملت
۲۴	فضای سینما و تئاتر بی رحم است	رویش ملت
۲۵	اجرای «تا اون» در سالن سایه تئاتر شهر	سایه
۲۶	حرکت در مسیر علاقه ممکن است برای برخی از افراد تا پایان عمر نیز اتفاق نیفتد	سایه
۲۷	فضای سینما و تئاتر بی رحم است	شاخه سبز
۲۸	«بی کیفیتی»؛ زنگ خطری برای تئاتر	شهرآرا
۲۹	حضور پررنگ تئاتر مشهد در جشنواره مقاومت	شهرآرا
۳۰	نهم آذر؛ آغاز برگزاری جشنواره تئاتر استانی	شهرآرا
۳۱	«اتاق محترم» در تماشاخانه شهرزاد به روی صحنه می رود	صبح نو
۳۲	فضای سینما و تئاتر بی رحم است	عصر آزادی
۳۳	امیر جعفری در «اتاق محترم» محمد رحمانیان	فراز اقتصاد
۳۴	نشست محمد رعیت با اعضای شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش استان گلستان	فراز اقتصاد
۳۵	اول بازیگر می شوند و بعد برای تلویزیون دردسر می سازند	مردم سالاری
۳۶	تعویق اجرای یک تئاتر با بازی آزاده صمدی	مردم سالاری
۳۷	همکاری امیر جعفری و نازنین کریمی با رحمانیان	مردم سالاری
۳۸	فضای سینما و تئاتر بی رحم است	نسل فردا
۳۹	حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است	نوآوران
۴۰	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۴۱	زردی که سفید را بلعید / درباره نمایش سفید	هفت صبح

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۴۲	کار سختی نیست / نگاهی به نمایش «گره در شب» به کارگردانی «رامین دولت آبادی»	هفت صبح
۴۳	پوستر «اقای اشمیت کیه؟» منتشر شد	همدلی
۴۴	حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است	همدلی
۴۵	استقبال از نمایش «خورشید کاروان» از مهم ترین نکات این نمایش است	هنرمند
۴۶	تئاتر میدانی فاصله میان هنر؛ تئاتر و مردم را برمی دارد	هنرمند
۴۷	حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می رساند	هنرمند
۴۸	فروش نمایش «علمدار» صرف کمک به مردم مناطق محروم خواهد شد	هنرمند
۴۹	دو نمایش لغو شد یک نمایش به تعویق افتاد	کائنات

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

امیر جعفری در «اتاق محترم»

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان از یکشنبه ۲۰ شهریور ماه ۱۴۰۱ در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌روند. این نمایش براساس نمایشنامه «اتاق ورونیکا» اثر آیرا لویین و برگردان شهرام زرگر است. به گزارش مهر، در خلاصه داستان آمده است: «زن و مرد مسنی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می‌کشانند و این سرآغاز بازی خون‌بار و دهشتناکی است که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد...»

مجتبی رستمی:

حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است

شده و بسیاری از هزینه‌های جانبی دیگر می‌شود، برداشته شدن چنین موانعی از جلوی پای گروه می‌تواند تا اندازه‌ای استرس را از روی دوش بچه‌ها بردارد. اولین اجرای ما در ایرانشهر در واقع اجرای ژنرال نمایش محسوب می‌شد که البته همین تعداد محدود تماشاگران هم از دیدن کار راضی بودند اما با توجه به هزینه‌هایی که متحمل شدم یک روز هم برای من یک روز است و چه بسا اگر من می‌توانستم از یک هفته قبل بلیت فروشی‌ام را باز و تبلیغات نمایش را شروع کنم از همان روز اول می‌شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان به دهان تماشاگر بیشتر فروش می‌کرد چون با این هزینه‌های سرسام‌آور ما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم. رستمی فر متذکر شد: مگر چقدر این امکان برای تئاتر شهرستان‌ها فراهم می‌شود که گروهی نمایشش را در تهران اجرای عمومی ببرد آن هم نمایشی که برگزیده جشنواره تئاتر فجر شده است. این اتفاق نیاز به همراهی مسئولان اداره کل هنرهای نمایشی و حتی مسئولان استان خوزستان دارد. با توجه به شعار حمایت از تئاتر استان‌ها، ما نیاز به همراهی و رفع موانع داریم. گروه من به عنوان نماینده تئاتر استان‌ها به پایتخت آمده است آیا اداره کل هنرهای نمایشی در شهر به این بزرگی نمی‌توانند محلی برای اسکان بچه‌ها فراهم کند. ما که از آنها هتل ۵ ستاره نخواستیم بلکه تنها انتظار یک جای خواب و یک وعده غذایی داریم. به گزارش مهر، کارگردان «تاکسیدرمی» با اشاره به شعار حمایت از تئاتر استان‌ها که چندسالی است روی آن مانور داده می‌شود، گفت: وقتی شعاری را مطرح می‌کنیم باید همه جوانبش را در نظر بگیریم و گرنه در نهایت تبدیل می‌شود به شعاری که هیچ سودی برای کسی نخواهد داشت و به سرخوردگی و خستگی گروه می‌انجامد. من اگر همین فشارها خواهد ادامه پیدا کند دیگر سمت تئاتر نخواهم آمد. مگر چقدر می‌توانم از جیب خودم، خانواده‌ام و بسیاری موارد دیگر هزینه کنم و در نهایت هم بیلان کاری‌اش برای کسانی که شعار حمایت از تئاتر شهرستان‌ها را داده‌اند؛ حساب شود. حداقل انتظاری که ما داشتیم این بود که یک خیرمقدم از مسئولان تئاتر دریافت کنیم تا دلخوشی باشد برای این ۴۰ جوانانی که از یک شهر دور برای اجرا به تهران آمده‌اند.

مگر چقدر این امکان برای تئاتر شهرستان‌ها فراهم می‌شود که گروهی نمایشش را در تهران اجرای عمومی ببرد آن هم نمایشی که برگزیده جشنواره تئاتر فجر شده است. این اتفاق نیاز به همراهی مسئولان اداره کل هنرهای نمایشی و حتی مسئولان استان خوزستان دارد

با تعطیلی آخر هفته روبرو شدیم سایت فروش بلیت باز نشد تا اینکه روز شنبه ۵ شهریور ماه من دوباره به اداره کل هنرهای نمایشی مراجعه کردم و بعد از امضای دوباره مواردی که باید در اجرا اصلاح می‌شد، قرار شد سامانه فروش بلیت باز شود که این اتفاق تا ساعت ۱۱ شب امکان پذیر نشد در حالی که روز بعدش ۶ شهریور اولین اجرای نمایش بود و من تازه اجازه تبلیغات گرفته بودم. این کارگردان خوزستانی با گلایه از اینکه چون گروه نمایش از فاصله دوری برای اجرا به پایتخت آمده بودند، می‌شد تعامل بهتری برای اجرای نمایش با آنها صورت گیرد، بیان کرد: گلایه من این است آیا وقتی شرایط گروه من را می‌بینند و اینکه من ۴۰ نفر آدم را از اهواز به تهران آوردم که حاصلش هزینه‌های خیلی زیادی مانند خرج رفت و آمد و خورد و خوراک، گرفتن بانسیون و هزینه حمل دکور نمایش که با کامیون ۱۸ چرخ به تهران منتقل

مجتبی رستمی فر کارگردان نمایش «مرئی‌های بر مرگ ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ» که بعد از حاشیه‌های فراوان بالاخره از چند روز قبل اجرای خود را در تماشاخانه ایرانشهر آغاز کرده است در این باره گفت: بعد از لغو اجرای ما در سالن اصلی تئاتر شهر و بداخاکی‌هایی که از مجموعه دیدیم نمایش توانست با همکاری تماشاخانه ایرانشهر در این مجموعه اجرا بگیرد. با توجه به تجربه قبلی که برای اجرای نمایش «تاکسیدرمی» در تالار مولوی داشتم تصور این بود که روال کار به همان ترتیب است چون به دلیل اینکه گروه من ساکن اهواز هستند ما بعد از گرفتن مجوز متن، فیلم نمایش را برای شورای نظارت ارسال کردیم و بعد از بازبینی و گرفتن مجوز، یک روز قبل از آغاز اجرای عمومی بازبینی زنده رفتیم. زمانی هم که فیلم کار را ارائه دادم تعهد داده بودم که براساس همان فیلم اجرا خواهیم رفت. برای اجرای این نمایش هم همان روند را در پیش گرفتیم که متأسفانه اتفاقات دیگری افتاد و مدیریت تئاتر شهر بدون اطلاع دادن به گروه، نمایش دیگری را جایگزین کار کرد و دلیلش را هم طولانی شدن روند دریافت مجوز عنوان کرده بود. وی ادامه داد: البته در نهایت من دلیل این همه فشار و حساسیت‌های بی‌مورد درباره این نمایش را درک نکردم. در ادامه من همان فیلم اجرای جشنواره را برای بررسی به تماشاخانه ایرانشهر ارائه دادم که تماشاخانه ایرانشهر با توجه به اتفاقاتی که افتاده بود یک باز زمانی برای آماده‌سازی نمایش برای ما در نظر گرفت و در نهایت قرار شد کار از ۶ تا ۳۱ شهریور در سالن ناظرزاده کرمانی به صحنه برود. رستمی فر درباره دیر باز شدن صفحه بلیت نمایش توضیح داد: برای اجرا در ایرانشهر، شورای نظارت به صورت حضوری کار را دیدند و یکی دو مورد اصلاحی را به کار وارد کردند که درباره‌اش صحبت کردیم و حل شد. در نهایت برای ما آرزوی موفقیت کردند و به ما گفتند که می‌توانید صفحه فروش بلیت نمایش را باز کنید که ما نیز این کار را انجام دادیم. اما باید از طرف اداره کل هنرهای نمایشی دستور باز شدن فروش بلیت به تیوال اعلام شود و دیگر دست گروه نیست. رستمی فر گفت: این فرایند همان روز انجام نشد که البته مسئله مهمی نبود و با یک تماس تلفنی با یک ایمیل از طرف نماینده اداره کل هنرهای نمایشی به سایت تیوال حل شدنی بود اما چون

مأده طهماسبی و مشقی که نامش تئاتر نیست

مأده طهماسبی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون در خصوص تعطیلی سالن‌های خصوصی تئاتر می‌گوید: آن زمان تعداد محدودی اجازه‌ی کار کردن در تئاتر را داشتند. دقیق به یاد می‌آورم که فقط تئاتر شهر، محراب و چند سالن دیگر برای اجرا در اختیار ما بود و از آنجایی که گره سر همین مسئله بود بحث خصوصی‌سازی تئاترها پیش آمد. پس از آن یکسری از اهالی تئاتر موجب باز شدن سالن‌های خصوصی شدند تا جوان‌ها بتوانند راحت‌تر کار کنند. این را از یاد نبریم که بدعت سالن‌های خصوصی را دوستان ما و آقای شفיעی که آن زمان در مرکز هنرهای نمایشی بودند به راه انداختند.

او در خصوص حمایت دولت از تئاترهای خصوصی عنوان کرد: متأسفانه تئاتر خصوصی را دولت حمایت نمی‌کند بنابراین افراد برای کار کردن با برخی از این سالن‌ها باید پول‌های زیادی پرداخت کنند که خود این قضیه هم معضل بزرگی محسوب می‌شود. بارها دیده‌ام که جوان‌ها شیئی چند میلیون به سالن‌ها پرداخت می‌کنند اما دریغ از اینکه ریالی فروش داشته باشند. به هر حال این بحث پیچیده است چرا که افتتاح سالن‌های خصوصی از یک طرف امکان کار کردن بیشتر به اهالی تئاتر را می‌دهد اما از سوی دیگر موجب ضرر به تئاتر و نگاه بیزینسی می‌شود. بازیگر نمایش «کرگدن» در خصوص اوضاع تئاتر در کشورهای دیگر عنوان کرد: تقریباً می‌توانم بگویم که من تماشاگر جدی تئاتر محسوب می‌شوم. تئاتر در دنیا مدیومی برای میان‌سالان و در ایران مدیومی برای جوانان محسوب می‌شود. هیچ جای دنیا جوان‌ها به اندازه ایران به دیدن تئاتر نمی‌روند. خارجی‌ها از اینکه ۹۰ درصد تماشاگران تئاتر ما قشر جوان هستند متعجب می‌شوند. به گزارش برنا، او ادامه داد: اصلاً اینگونه نیست که بگوییم در کشورهای دیگر اوضاع بهتر است. من سال‌ها خارج از ایران درس خواندم و کار کردم. اتفاقاً آنجا هم همین مشکلات وجود دارد. متأسفانه گله کردن و غر زدن در مرام فرهنگی ما ایرانی‌ها وجود دارد. اکثر جوان‌های ما پر از توقع هستند اما چیزی که عرضه می‌کنند کیفیتش بسیار پایین است. اینکه شما مشق می‌کنید و آن را به روی صحنه می‌برید نامش تئاتر نیست.

رضا حامدی خواه:

تلویزیون بدون تله تئاتر شبیه به آدمی است که قطع عضو شده

رضا حامدی خواه

حامدی خواه بر این باور است که حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می‌رساند و در ارتباط با همین موضوع تصریح کرد: تلویزیون پشته‌ای ای ندارد. مدت طولانی از زمانی که در تلویزیون برنامه داشتیم نگذشته است، اما در حال حاضر احساس می‌کنم با افرادی گپ و گفت می‌کنم که قبل تر در سازمانی دیگر مشغول به کار بوده‌اند و به همین علت حرف یکدیگر را نمی‌فهمیم. ما و مدیران قبلی، فارغ از هر جناح و دسته بندی حرف یکدیگر را می‌فهمیدیم اما الان حداقل ما هم رعایت نمی‌شود و فهم مشترکی وجود ندارد در نتیجه گفت و گویی شکل نمی‌گیرد که به کار منجر شود.

او با بیان اینکه اغلب افراد در جایگاه مناسب خود در تلویزیون مشغول به کار نیستند، گفت: تلویزیون بازمانده است و جای کار زیادی دارد. افرادی که قبلاً در این حوزه فعال بودند، مشغول به کارهای دیگری هستند و در صداوسیما اغلب افرادی مشغول به کار هستند که تحصیلاتشان رشته‌های متعددی هستند، در نتیجه کار را بلد نیستند و به همین علت به حذف کردن روی می‌آورند.

او افزود: این جالب است که من بعد از یک تجربه ۲۵ ساله در تله تئاتر، باید در ملک و پتروئیس سرمایه‌گذاری کنم و در عوض کسانی که متالوژی می‌دانند باید در ارتباط با تولیدات برنامه‌های تلویزیونی تصمیم‌گیری کنند.

این کارگردان و تهیه‌کننده یادآور شد: سال گذشته از من دعوت شد تا برای کمک جهت ضبط یک مجموعه نمایشی به استودیو بروم و آنجا متوجه شدم که چند میلیارد تومان به هدر رفته است و در انتها یک مجموعه ۹۰ قسمتی با چند میلیارد تومان هزینه خوابید. با وضع اقتصادی کشور ما جای این اما و اگرها نیست و بهتر است افراد بی تجربه در این راستا مشورت بگیرند.

او به وضعیت افراد فعال در حوزه تله تئاتر اشاره کرد و گفت: در حال حاضر این افراد خانه نشینند یا در قید حیات نیستند یا مهاجرت کرده‌اند و با اشتیاقی به کار ندارند. دو سال پیش با همین انگیزه مسئول بخش تلویزیونی فستیوال فجر شدم تا همین حرف‌ها را به بقیه افراد بزنم و بازار کار جدیدی شکل بگیرد اما اثربخش نبود.

این کارگردان با اشاره به اینکه هر تلفن همراه یک رسانه محسوب می‌شود پیشنهاد کرد: می‌توان برای تلفن همراه، سایر پلتفرم‌ها و رسانه‌های دیگری از تولیداتشان مجازی است، اثر نمایشی تولید کرد. در حال حاضر جوان طنازی که از طریق همین راه، در ارومیه تعداد زیادی دنبال‌کننده دارد یا جوانی که در سبزوار از طریق شبکه‌های اجتماعی دو میلیون دنبال‌کننده واقعی دارد، قدرتش از تلویزیون بیشتر است. می‌توان به این افراد آموزش داد و از این استعدادها استفاده کرد اما به نظر می‌رسد تلویزیون درک درستی از این موضوع ندارد و احساس نیاز نمی‌کند.

آنچه در بالا خواندید حاصل گفت و گوی خبرنگار ایسنا با رضا حامدی خواه - کارگردان - درباره تأثیرات حذف ساختار تله تئاتر در دهه اخیر بر تلویزیون بود. موضوعی که بیشتر هم در گزارش‌ها و گفت و گوهای ایسنا با مردم و هنرمندان به بحث گذاشته شده است.

البته باید این نکته را هم یادآوری کرد که در هفته‌های اخیر معاونت سینما از راه اندازی مرکزی جدید به نام «سیمرغ» خبر داده است که وظیفه اش بالا بردن توان تولیدی این رسانه در ژانرهای مغفول‌مانده نمایشی و غیرنمایشی از جمله تله تئاتر است؛ وعده‌ای که باید دید چه زمان عملیاتی و انجام آن رسانه‌ای می‌شود.

«با حذف تله تئاتر، تلویزیون شبیه به آدمی است که گویی قطع عضو شده. طبیعی است که بازگشت تله تئاتر راه نجاتی برای این رسانه محسوب می‌شود؛ زیرا تلویزیون یکی از ارکانش را از دست داده است و هر چه از نبود این ساختار بیشتر بگذرد، اوضاع بدتر خواهد شد. نسل جدید باید این ارکان را بشناسند و با تله تئاتر آشنا باشند.»

رضا حامدی خواه که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ سابقه کارگردانی و تهیه تله تئاتر و مجموعه‌های نمایشی همچون «سقوط»، «ارزهای یک خانه»، «انگشتری حقیق»، «ماه ریز» و «قطار ۲۱ جنوب» را برای تلویزیون در کارنامه دارد، در گفت و گویی با ایسنا از حذف ساختار تله تئاتر در مدتی بیش از یک دهه گفت.

او اظهار کرد: تله تئاتر اساساً پرهزینه است، اما به کشف استعدادها می‌انجامد. اغلب هنرمندان برجسته نظیر محمد رحمانیان، مرصیه برومند، مهدی قسیم زاده و حمید لیخته‌ده از عرصه هنرهای نمایشی به تلویزیون رفتند و پرورش پیدا کردند و در آینده تبدیل به کارگردان‌های مطرحی شدند. پشته‌های کارگردان‌های مطرح کشور نیز، تله تئاتر و نمایش تلویزیونی است.

او یادآور شد: در عرصه بازیگری نیز شرایط به همین صورت است. داوود رشیدی، سعید پورصمیمی، سعید نیک پور، مهدی سلطانی، مهران احمدی و بسیاری دیگر از هنرمندان، اولین کار خود را با تله تئاتر آغاز کرده‌اند اما مدتی است که تلویزیون این فرصت را از خودش دریغ کرده است. او ادامه داد: همانطور که برای مدیریت نیاز به کادرسازی داریم، برای کارهای تلویزیونی نیز به بازیگر، طراح صحنه، نویسنده و ... داریم. بزرگ‌ترین نویسنده‌گان سریال‌های ما افرادی هستند که دستی بر ادبیات نمایشی داشتند یا از آن تأثیر گرفته‌اند.

او سپس با تأکید بر لزوم تفکیک تله تئاتر از تئاتر صحنه، بیان کرد: بعضی افراد با ضبط تئاتر صحنه فکر می‌کنند جای تله تئاتر را پر کرده‌اند؛ در صورتی که اینطور نیست. ضبط تئاتر صحنه با رعایت اصول کتبی نیز جذابیت‌های به خصوص خودش را دارد اما نه به این معنا که جای تله تئاتر را پر کند یا تلویزیون فکر کند به تئاتر کمک کرده است.

حامدی خواه گفت: گاهی تله تئاتر درست معنا نمی‌شود. تله تئاتر شامل مجموعه‌های نمایشی هم می‌شود. «مثل آباء»، «سلطان و شیاب»، مجموعه‌های محمد رحمانیان، حمید لیخته‌ده، خود بنده و حسن فتحی مجموعه نمایشی محسوب می‌شوند. دست اندکاران این کارها افراد تئاتری هستند. در حوزه طنز هم این ساختار وجود دارد. در حوزه نمایش عروسکی تلویزیونی نیز می‌توان به مجموعه «خونه مادرزنگه» اشاره کرد.

رضا حامدی خواه در ارتباط با گونه‌های مختلف نمایشی چنین اظهار کرد: اساساً وقتی یکی از اصلاح مهم تئاتر از دست می‌رود، آن اثر دیگر تئاتر نیست. تئاتر سه ضلع دارد؛ متن یا اندیشه، اجرا و مخاطب زنده. وقتی مخاطب زنده گرفته می‌شود، دیگر تئاتری وجود ندارد اما ضبط تئاتر، گونه‌های مختلفی دارد. خیلی از سریال‌های ما نمایشی هستند به این معنا که بهره‌مندی‌شان از حوزه دراماتیک زیاد است. برای مثال سینمای اصغر فرهادی مبتنی بر درام است و از تئاتر به آن رسیده است. در صورتی که سینمای عباس کیارستمی مبتنی بر گرافیک و هنرهای تجسمی است و از نقاشی و شعر و عکس به سینما رسیده است.

او با بیان این که ضبط تئاتر صحنه، پیوندی میان سینما، تئاتر و تلویزیون محسوب می‌شود، در توضیح این اظهار نظر بیان کرد: این پیوند، بازار کار را برای تئاتری‌ها فراهم می‌کند اما تعدادی از

دوستان تئاتری می‌خواهند به زور تئاترشان را از تلویزیون بخش کنند. که این امکان پذیر نیست. حضور هنرمندانی مثل حسن فتحی، محمد رحمانیان، بیژن صمصامی و ... لازم است تا یک اثر دراماتیک به یک اثر تلویزیونی برمخاطب تبدیل شود.

حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تئاتر و نمایش محروم کرده است، تصریح کرد: مدیران ما بخش تله تئاتر را متوقف کرده‌اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می‌کنند، چون چاره‌ای ندارند. افرادی که حتی بیان درستی ندارند و نمی‌توانند درست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند، بازیگر می‌شوند و بعد هم با یکسری حاشیه برای تلویزیون دادرسی ایجاد می‌کنند؛ در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود.

اغلب این افراد ریشه، ادبیات و فرهنگ نمی‌دانند. این کارگردان در ادامه بیان کرد: روزنامه‌های زرد ما نیز هر روز دچار این نوع خیرها می‌شوند. گاهی خبرگزاری‌های اصیل ما از کسانی به عنوان بازیگر یاد می‌کنند که هنوز به بیان و بدن و حس خودشان بدهکارند.

او در ادامه صحبت‌هایش بار دیگر به حذف تله تئاتر از تلویزیون اشاره کرد و گفت: تله تئاتر در گذشته بستری برای کشف استعدادها، تربیت، پرورش و معرفی به تلویزیون و سینما بود اما در حال حاضر از آن محروم شده ایم و بیش از ۱۰ سال است که این پشته‌ها از ساختار تلویزیون حذف شده است.

او افزود: مدیران ما نسبت به تله تئاتر آگاهی ندارند و تصور می‌کنند ساخت تله تئاتر کاری پرهزینه و عبث است. هنگامی که برنامه‌ای برای طولانی مدت وجود نداشته باشد مدیران احساس نیاز به کادرسازی نمی‌کنند. در این شرایط هر کسی به این ساختار وارد می‌شود. به عنوان مثال در حال حاضر همه تصور می‌کنند که خوش صدا هستند و رمان می‌خوانند اما از ایشان شاید تنها سه نفر باشند که صدایشان برای این کار مناسب است. در این فضا نیز شرایط همین گونه است.

تئاتر؛ هنری که از یونان و ایتالیا به ایران رسید

تئاتر یکی از شاخه‌های هنرهای نمایشی است که ظهور و پیدایش آن در یونان باستان و رم قبل از میلاد مسیح بوده و پس از آن به سراسر دنیا انتقال پیدا کرده است. تئاتر یکی از شاخه‌های هنرهای نمایشی است که داستانی را در برابر تماشاگران بر روی صحنه نمایش می‌دهد. ظهور و پیدایش تئاتر در یونان باستان و رم قبل از میلاد مسیح بوده که پس از ایتالیا و در سراسر دنیا انتقال پیدا کرده است. نمایش یا تئاتر واژه‌ای به زبان یونان باستان است که در لغت به معنای چیزی است که به آن نگاه می‌کنند. در فارسی به تئاتر «نمایش» یا «تماشا» می‌گویند. نمایش تئاتر در ایران پیشینه‌ای طولانی دارد به طوری که پس زمینه تئاتر در ایران به دوران باستان برمی‌گردد. تئاتر مدرن در زمان قاجاریان پا گرفت و امروزه این هنر نمایشی در ایران بسیار پیشرو است به طوری که سبک‌های ویژه نمایشی ایرانی مانند تعزیه، روحوضی، خیمه‌شب‌بازی و سیاه بازی بعدها روی کار آمدند. تولید درام‌های غربی در ایران در میانه‌های سده نوزدهم میلادی رونق گرفت و پس از سفر ناصرالدین‌شاه به اروپا، یک سالن تئاتر در تهران تأسیس شد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

کارگردان «ژولیوس سزار»:

حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است

کارگردان «هنریمای بر مرگ ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ» که در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه رفته درباره ویژگی‌های نمایش و حاشیه‌هایی که برای اجرای کار به وجود آمده بود، توضیحاتی ارائه داد.

مجتبی رستمی فر کارگردان نمایش «هنریمای بر مرگ ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ» که بعد از حاشیه‌های فراوان بالاخره از چند روز قبل اجرای خود را در تماشاخانه ایرانشهر آغاز کرده است در این باره به مهر گفت: بعد از لغو اجرای ما در سالن اصلی تئاتر شهر و پدافلاقی‌هایی که از مجموعه دیدیم نمایش توانست با همکاری تماشاخانه ایرانشهر در این مجموعه اجرا بگیرد. با توجه به تجربه قبلی که برای اجرای نمایش «تاکسیدرمی» در تالار مولوی داشتم تصور این بود که روال کار به همان ترتیب است چون به دلیل اینکه گروه من ساکن اهواز هستند ما بعد از گرفتن مجوز متن، فیلم نمایش را برای شورای نظارت ارسال کردیم و بعد از بازیابی و گرفتن مجوز، یک روز قبل از آغاز اجرای عمومی بازیابی زنده رفتیم.

زمانی هم که فیلم کار را ارائه دادم تعهد داده بودم که براساس همان فیلم اجرا خواهیم رفت. برای اجرای این نمایش هم همان روند را در پیش گرفتیم که متأسفانه اتفاقات دیگری افتاد و مدیریت تئاتر شهر بدون اطلاع دادن به گروه، نمایش دیگری را جایگزین کار کرد و دلایلش را هم طولانی شدن روند دریافت مجوز عنوان کرده بود.

او ادامه داد البته در نهایت من دلیل این همه فشار و حساسیت‌های بی‌مورد درباره این نمایش را درک نکردم. در ادامه من همان فیلم اجرای جستواره را برای بررسی به تماشاخانه ایرانشهر ارائه دادم که همین‌جا از مدیریت و پرسنل این مجموعه برای همراهی با گروه سیاست‌گذاری می‌کنم. تماشاخانه ایرانشهر با توجه به اتفاقاتی که افتاده بود یک بازه زمانی برای آماده سازی نمایش برای ما در نظر گرفت و در نهایت قرار شد کار از ۶ تا ۳۱ شهریور در سالن ناظرزاده کرمانی به صحنه برود. رستمی فر درباره دیر باز شدن صفحه فروشاگر من می‌توانستم از یک هفته قبل بلیت فروشی‌ام را باز و تبلیغات

نمایش را شروع کنم از همان روز اول می‌شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان به دهان تماشاگر بیشتر فروش می‌کرد چون با این هزینه‌های سرسام‌آور ما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم بلیت نمایش توضیح داد: برای اجرا در ایرانشهر، شورای نظارت به صورت حضوری کار را دیدند و یکی دو مورد اصلاحی را به کار وارد کردند که درباره‌اش صحبت کردیم و حل شد. در نهایت برای ما آرزوی موفقیت کردند و به ما گفتند که می‌توانید صفحه فروش بلیت نمایش را باز کنید که ما نیز این کار را انجام دادیم؛ اما باید از طرف اداره کل هنرهای نمایشی دستور باز شدن فروش بلیت به تئووال اعلام شود و دیگر دست گروه نیست.

رستمی فر گفت: این فرایند همان روز انجام نشد که البته مساله مهمی نبود و با یک تماس تلفنی یا یک ایمیل از طرف نماینده اداره کل هنرهای نمایشی به سایت تئووال حل شدنی بود اما چون با تعطیلی آخر هفته روبرو شدیم سایت فروش بلیت باز نشد تا اینکه روز شنبه ۵ شهریور ماه من دوباره به اداره کل هنرهای نمایشی مراجعه کردم و بعد از امضای دوباره مواردی که باید در اجرا اصلاح می‌شد، قرار شد سامانه فروش بلیت باز شود که این اتفاق تا ساعت ۱۱ شب امکان پذیر نشد در حالی که

روز بعدش ۶ شهریور اولین اجرای نمایش بود و من تازه اجازه تبلیغات گرفته بودم. این کارگردان خوزستانی با گلایه از اینکه چون گروه نمایش از فاصله دوری برای اجرا به پایتخت آمده بودند، می‌شد تعامل بهتری برای اجرای نمایش با آنها صورت گیرد. بیان کرد: گلایه من این است آیا وقتی شرایط گروه من را می‌بینند و اینکه من ۴۰ نفر آدم را از اهواز به تهران آوردم که حاصلش هزینه‌های خیلی زیادی مانند خرج رفت و آمد و خورد و خوراک، گرفتن بانسیون و هزینه حمل دکتور نمایش که با کامیون ۱۸ جرخ به تهران منتقل شده و بسیاری از هزینه‌های جانبی دیگر می‌شود، برداشته شدن چنین مولتی از جلوی پای گروه می‌تواند تا اندازه‌ای استرس را از روی دوش بچه‌ها بردارد. اولین اجرای ما در ایرانشهر در واقع اجرای ژنرال نمایش محسوب می‌شد که البته همین تعداد محدود تماشاگران هم از دیدن کار راضی بودند اما با توجه به هزینه‌هایی که متحمل شدم یک روز هم برای من یک روز است و چه بسا اگر من می‌توانستم از یک هفته قبل بلیت فروشی‌ام را باز و تبلیغات نمایش را شروع کنم از همان روز اول می‌شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان به دهان تماشاگر بیشتر فروش می‌کرد چون با این هزینه‌های سرسام‌آور ما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم.

در دیدار معاون امور هنری با هنرمند جانباز مطرح شد؛

دلیل ماندگاری نمایش «خورشید کاروان» ۳ دهه استقبال مخاطبان است

حمایت از هنرمندان عرصه های مختلف اشاره کرد و از آمادگی خود برای اجرای موسیقی نمایشی جدید و اجرای خورشید کاروان خبر داد. توسللی از باسابقه ترین فعالان تئاتر ایران است و از نمایش های به یادماندنی این نویسنده می توان به خورشید کاروان، اذان صبح، پنجره فولاد، زخم مدینه، از خاک تا افلاک، سرداران و اجرای ارکستر هلال کاروان اشاره کرد.

برای حمایت از تولید آثار جدید توسط توسللی گفت: شما نمایشی را خلق کردید که هنوز در شهرهای ایران توسط گروه های مختلف برای زنده نگه داشتن یاد و خاطره سیدالشهدا روی صحنه است و با قلم شیوایی که دارید در نمایش های آیینی تاثیرات بسزایی گذاشتید. مهدی متوسللی، نویسنده و تهیه کننده تئاتر با اشاره به فراگیری کرونا در دو سال گذشته بر لزوم ادامه

و هنر با اهدای لوح سپاس تقدیر و بیان کرد: شما از جانبازان گرانقدر دوران دفاع مقدس هستید، امیدوارم به زودی شاهد اثری فاخر و جدید از شما در عرصه تئاتر این کشور باشیم. در این دیدار که کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی و محمود فرهنگ مدیرکل تئاتر دینی نیز حضور داشتند، مدیرکل هنرهای نمایشی ضمن اهمیت پاسداشت مقام والای جانبازان با اعلام آمادگی

معاون امور هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی گفت: استقبال مخاطبان از نمایش «خورشید کاروان» طی ۳۰ سال اجرای این اثر، یکی از مهم ترین دلایل ماندگاری آن است. به نقل از روابط عمومی معاونت امور هنری، محمود سالاری با حضور در منزل مهدی متوسللی نویسنده نمایش «خورشید کاروان» از او برای سه دهه حضور در عرصه فرهنگ

استقبال ۳۰ ساله از «خورشید کاروان» از مهم ترین نکات این اثر است

روابط عمومی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمود سالاری معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی و محمود فرهنگ، مدیر کانون تئاتر دینی، با حضور در منزل مهدی متوسلی، نویسنده، تهیه کننده و جانباز دفاع مقدس از این هنرمند دیدار کردند.

مهدی متوسلی، نویسنده و تهیه کننده تئاتر با اشاره به فراگیری کرونا در ۲ سال گذشته از لزوم ادامه حمایت ها از هنرمندان عرصه های مختلف اشاره کرد و از آمادگی خود برای اجرای موسیقی نمایشی جدید و اجرای «خورشید کاروان» خبر داد.

مهدی متوسلی از باسابقه ترین فعالان تئاتری ایران است و از نمایش های به یادماندنی این نویسنده می توان به «خورشید کاروان»، «اذان صبح»، «پنجره فولاد»، «زخم مدینه»، «از خاک تا افلاک»، «سرداران» و اجرای ارکستر «هلال کاروان» و ... اشاره کرد.

معاون امور هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی در پایان این دیدار با اهدای لوح تقدیر از مهدی متوسلی هنرمند جانباز کشور تجلیل و قدردانی کردند.

۳ دهه استقبال رمز ماندگاری نمایش «خورشید کاروان»

معاون امور هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی گفت: استقبال مخاطبان از نمایش «خورشید کاروان» طی ۳۰ سال اجرای این اثر، یکی از مهم‌ترین دلایل ماندگاری آن است. محمود سالاری با حضور در منزل مهدی متوسلی نویسنده نمایش «خورشید کاروان» از او برای سه دهه حضور در عرصه فرهنگ و هنر با اهدای لوح سپاس تقدیر و بیان کرد: شما از جانبازان گرانقدر دوران

دفاع مقدس هستید، امیدوارم بزودی شاهد اثری فاخر و جدید از شما در عرصه تئاتر این کشور باشیم. در این دیدار که کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی و محمود فرهنگ

مدیر کانون تئاتر دینی نیز حضور داشتند، مدیرکل هنرهای نمایشی ضمن اهمیت پاسداشت مقام والای جانبازان با اعلام آمادگی برای حمایت از تولید آثار جدید توسط متوسلی گفت: شما نمایشی را خلق کردید که هنوز در شهرهای ایران توسط گروه‌های مختلف برای زنده نگه داشتن یاد و خاطره سیدالشهدا روی صحنه است و با قلم شیوایی که دارید در نمایش‌های آیینی تأثیرات بسزایی گذاشتید. مهدی متوسلی، نویسنده و تهیه‌کننده تئاتر با اشاره به فراگیری کرونا در دو سال گذشته بر لزوم ادامه حمایت از هنرمندان عرصه‌های مختلف اشاره کرد و از آمادگی خود برای اجرای موسیقی نمایشی جدید و اجرای خورشید کاروان خبر داد. / روابط عمومی معاونت هنری

انتخاب امیر جعفری برای «اتاق محترم» محمد رحمانیان

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیر حسین نقر روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد می‌روند. این نمایش براساس نمایشنامه «اتاق

ورونیکا» اثر آیرالوین و برگردان شهرام زرگر است و از یکشنبه ۲۰ شهریور ۱۴۰۱ این اجرا آغاز می‌شود. در خلاصه داستان آمده است: زن و مرد مسنی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می‌کشانند و این سرآغاز بازی خون بارو دهشتناکی است که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد. / مهر

تئاتر؛ هنری که از یونان و ایتالیا به ایران رسید

اصطلاحات نمایشی استفاده کرده بود. در نتیجه دیدارهای مکرر ناصرالدین شاه از تئاترهای غربی باعث تقلید آن از سبک معماری رویال آلبرت هال (یک سالن کنسرت در لندن) شد تا او هم متقابلاً با نمایش‌های ایرانی از مهمان‌های خارجی پذیرایی کند یا با کشور‌های غربی به رقابت بپردازد.

یکی از مهم‌ترین انگیزه‌های تحول تئاتر در ایران انقلاب مشروطیت و تبعات آن است. همچنین به نظر می‌رسد که در جریان مشروطیت قشر تحصیل کرده‌ها اهمیت تئاتر بی‌پرده بودند و با تأسیس گروه‌ها و انجمن‌ها تلاش کردند تا تئاتر را به جامعه ایرانی معرفی کنند.

گذشته

نخستین مکان تئاتر در ایران

در سال ۱۳۲۹ قمری نخستین مکان نمایش تئاتر در ایران به نام «تئاتر ملی» دایر شد. انجمن‌ها و مراکز مختلف تحت عناوین گوناگون تا پیش از تأسیس «تئاتر ملی» از تئاتر برای پیشبرد هدف‌های سیاسی و تبلیغاتی خود استفاده می‌کردند. اما «تئاتر ملی» که ریاست آن را عبدالکریم خان محقق الدوله به عهده داشت امکانات و بودجه خود را از محل خیریه آموزش و پرورش تأمین می‌کرد و مستقلاً در اختیار نمایش و اجرای تئاتر قرار داشت. در ادامه فعالیت‌های چند ساله تئاتر ملی باعث شد تا تئاتر همچون هنری مستقل که حتی قادر است از نظر مالی خود را تأمین کند از طرف مقامات رسمی و مردم شناخته شود. در نتیجه این اقدامات توانستند شوق و شور در میان مردم نسبت به تئاتر ایجاد کنند تا جایی که حتی عده‌ای از دانش‌جویان که برای تحصیل به خارج رفته بودند در رشته تئاتر تحصیل کردند و با دست پر علمی و هنری به ایران بازگشتند و بنای تئاتر نوین ایران را طرح‌ریزی کردند.

ضربی و ژیمناستیک یا تقلید حرکات و صدای حیوانات آغاز شده است.

اولین بازیگر معروف تاریخ

هنر تئاتر در ایران پیشینه‌ای قدیمی دارد و سبکی از آن در نمایش‌های تعزیه نمود یافته است. اولین تئاتر ایران در شهر رشت شروع به کار کرد و نخستین تئاتر زنان در ایران نمایش آدم و حوا بود. سفرهای هیئت‌های سیاسی ایرانی و عربی و اعزام محصلین ایرانی به خارج از کشور که با هنر نمایش آشنا می‌شدند و اطلاعاتی را به صورت سوغات به ایران می‌آوردند از عوامل عمده ورود تئاتر به ایران شد. همچنین یکی دیگر از مراحل ورود تئاتر به ایران نتایجی از سفرهای ناصرالدین شاه به غرب و روسیه بود.

ناصرالدین شاه در کنار دیدارهای رسمی خود از مظاهر علمی در شهرهای اروپایی به دیدن نمایش‌ها و سرگرمی‌ها علاقه نشان می‌داد و شرح آن‌ها را در سفرنامه‌های خود می‌نوشت. وی در نوشته‌های خود از واژه‌هایی چون: اکت، سن، لژ و کوکمه دلی، باله، اپرا، تماشاخانه و بسیاری از

بهار - تئاتر یکی از شاخه‌های هنرهای نمایشی است که ظهور و پیدایش آن در یونان باستان و روم قبل از میلاد مسیح بوده و پس از آن به سراسر دنیا انتقال پیدا کرده است.

به گزارش بهار، تئاتر یکی از شاخه‌های هنرهای نمایشی است که داستانی را در برابر تماشاگران بر روی صحنه نمایش می‌دهد. ظهور و پیدایش تئاتر در یونان باستان و روم قبل از میلاد مسیح بوده که پس از ایتالیا و در سراسر دنیا انتقال پیدا کرده است. نمایش یا تئاتر واژه‌ای به زبان یونان باستان است که در لغت به معنای چیزی است که به آن نگاه می‌کنند. در فارسی به تئاتر «تماش» یا «تماشا» می‌گویند.

نمایش تئاتر در ایران پیشینه‌ای طولانی دارد به طوری که پس از زمینه تئاتر در ایران به دوران باستان برمی‌گردد. تئاتر مدرن در زمان قاجاریان با گرفت و امروزه این هنر نمایشی در ایران بسیار پیشرو است به طوری که سبک‌های ویژه نمایشی ایرانی مانند تعزیه، روضی، خیمه‌شب‌بازی و سیاه‌بازی بعدها رو کار آمدند.

تولید درام‌های غربی در ایران در میانه‌های سده نوزدهم میلادی رونق گرفت و پس از سفر ناصرالدین شاه به اروپا، یک سالن تئاتر در تهران تأسیس شد.

تئاتر ایران

معرفی زیرشاخه‌های تئاتر:

تئاتر خیابانی: نمایشی که در فضای باز و در میان مردم اجرا می‌شود. پانتومیم (بی‌کلام)

نمایشی است که معمولاً توسط یک بازیگر انجام می‌شود و در آن هیچ کلامی استفاده نمی‌شود.

نمایش روضی: به نمایشی گفته می‌شود که بازیگران روی یک حوض که با الوار پوشانده شده و رویش رافرش کرده‌اند داستان نمایش را اجرا

می‌کنند. این نوع نمایش در زمان‌های قدیم اجرا می‌شد.

پرده خوانی: به نمایشی گفته می‌شود که در آن تصاویری بر روی پرده نقاشی شده است و یک راوی طبق این پرده به نقل کردن داستان می‌پردازد. این نوع نمایش بیشتر در زمان‌های قدیم استفاده می‌شد و به نمایش قهوه‌خانه‌ای معروف است.

نمایش عروسکی: در این نمایش از عروسک استفاده می‌شود و بازیگران صحنه، عروسک‌ها هستند

تئاتر سن: به نمایشی که بر روی سن و به صورت زنده اجرا می‌شود، تئاتر سن گویند.

ورود تئاتر به ایران

گذشته تئاتر چگونه بوده است؟

کسانی که درباره به وجود آمدن تئاتر جستجو کرده‌اند می‌گویند سرچشمه تئاتر مربوط به مراسم‌های مذهبی و اجتماعی مانند: مراسم عروسی در ایران و مراسم‌های مخصوص در کشورهای دیگر است. همچنین برخی می‌گویند تئاتر از حرکات

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

برعهده داشته است. قرار است درآمد حاصل از فروش نمایش اقامت اجباری صرف امور خیریه در مجموعه همدرد شود. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت این نمایش به سایت نیوال مراجعه کنند. تماشاخانه اهورا در میدان هفتم‌تیر، ابتدای خیابان مفتوح جنوبی، بین کوچه تور و همراه، در مجتمع هنری عرفان قرار گرفته است.

عاقبت در همان مدرسه‌ای که خود بنا کرده محصور می‌شود. مینا شجاعیان، ایمان سولگی، مهیار عیدی، یگانه نوریخش، میثم غنی‌زاده، سمانه جنیدی جعفری، امید رضوی و یاسدا ی امین میری، گوینده رادیو یازگراگان این تئاتر به ترتیب ورود به صحنه هستند. ستاره انتظار برنامه ریز، طراح لباس و دستیار کارگردان این نمایش است و یگانه پاکستانی طراحی نور و صدا را

نمایش «اقامت اجباری» به کارگردانی آناهیتا زینی‌وند از فردا در تماشاخانه اهورا روی صحنه می‌رود. این نمایش به نویسندگی امیرحسین صلی، تهیه‌کنندگی مونامعافی و کارگردانی آناهیتا زینی‌وند از ۱۶ شهریور به مدت ۱۵ شب ساعت ۱۹ در تماشاخانه اهورا اجرا خواهد شد. داستان اقامت اجباری درباره معلمی است که چندین نسل از دانش‌آموزان دهکده‌ای را تربیت کرده است اما

«اقامت اجباری» نمایشی به نفع خیریه

«چشم‌های تپله‌ای» تماشایی شد

نمایش «چشم‌های تپله‌ای» به نویسندگی و کارگردانی امیر شفیعی و تهیه‌کنندگی وحید مینا از فردا تا ۱۸ مهر ساعت ۱۹ در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود. این نمایش با بازی سپیده کردیان به صورت مونولوگ اجرایی شود و در توضیحاتش آمده است: «کدوم ما وقتی اون نور رو دیدیم و گریه کردیم، می‌دونستیم چه چیزی قراره برامون اتفاق بیفته؟ فکر کردین چرا باید گریه می‌کردیم؟ حالا بنشینید کنار کابوس‌ها و رویاهای یه دختر چهارساله تا اکنون. شاید هم همراه اون خواب ببینید. خواب یک نوزاد که مادرش سرز امیره تا با ستاره‌ها سوسو بزنه...»

امیر شفیعی، فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد رشته ادبیات نمایشی از دانشگاه هنر و معماری پیش از این تجربه حضور در نمایش‌های «اخککندو» و «حساب پرداخت همیشه» به عنوان دراماتورژ، نمایش «تملیخا» به عنوان مشاور کارگردان و نمایش «مردگی، بدون زندگی» به عنوان نویسنده و مشاور کارگردان را داشته است و این بار اولین تجربه کارگردانی اجرای عموم خود را از سر می‌گذرانند.

بابک پرهان، مشاور و رضا طاهری، دستیار کارگردان هستند. مبینا سرلک منشی صحنه این نمایش است و طراحی صحنه و لباس آن را فیروزه قاسم‌پور برعهده دارد. طراحی نور را علیرضا شاه‌حسینی انجام داده و طراحی پوستر و بروشور برعهده هدی اساسی بوده است. موسیقی این نمایش را میرامیر میری به انجام رسانده و سعید سپیدنامه مدیرتولید نمایش است. چشم‌های تپله‌ای تا ۱۸ مهر روی صحنه خواهد بود.

گفت‌وگوی «جام جم» با تهیه‌کننده و کارگردان نمایش عاشوراایی «تهناتر از مسیح»

یک روضه تصویری

تقریباً ساعت ۱۰ شب گذشته که به بوستان ولایت رسیدیم. ورودی ملو از جمعیت و ماشین‌هایی است که می‌خواهند وارد این بوستان شوند تا به سنانش دوم نمایش «تهناتر از مسیح» برسند. پس از کشی و قوس فراوان اجازه ورود تماشاگران داده می‌شود و مردم که خانواده‌گی برای دیدن این نمایش به بوستان ولایت آمده‌اند به طرف صحنه اجرای نمایش رهسپار می‌شوند. برای رسیدن به صحنه نمایش باید حدود یک کیلومتر پیاده‌روی کنیم. تمامی مسیر رنگ و بوی عاشورا دارد. با تونلی از پرچم‌های سرخ و مشکی اباعبدالله... بعد از گذر از این راه مزین به پرچم به پایخانه حضرت رضانع می‌رسیم که از روی پایخانه حرم رضوی الگو برداری شده است. خادمان در حال خدمتگزاری به مهمانان نمایش هستند با چای در اسکان شیشه‌ای که حال و هوای حرم امام رضانع را تداعی می‌کند. بوی اسپند در میانه راه به مشام می‌رسد و یادآور حضور در هیات است. صدای نوحه‌های به گوش می‌رسد: جان آقام، سده قربان آقام... که بخشی در گلو را باعث می‌شود. یاد موب‌های عراقی جاده اربعین می‌افتد که دل هر عاشقی را هوایی می‌کند. با حزب خاص برای دیدن نمایش وارد سالن می‌شویم، یک سوله بزرگ که حدود ۱۵۰۰ مخاطب را در خود جای داده و هیاهوی خاصی پیرامون تماشاگران مستقر می‌شوند، روی پرده رویه‌رو چهره حاج قاسم سلیمانی به نمایش درمی‌آید. او گوینده و قاطع سخن می‌گوید و به داعش می‌پردازد. پرده کنار می‌رود و نمایش آغاز می‌شود. در طول نمایش صدای حق‌گو می‌آید، گریه امان مخاطبان را بریده است. همه برای حسین گریه می‌کنند. او که «تهناتر از مسیح» بود، ای گشته دور از وطن سلام بر تو. این شرح حالی بود بر به تماشا نشستن نمایش «تهناتر از مسیح»؛ به انگیزه اجرای این نمایش در روزهای پیش‌رو با علی اسماعیلی، تهیه‌کننده و کارگردان آن، گفت‌وگویی داشتیم که دعوت می‌کنم این مصاحبه را بخوانید:

شهادت می‌رساند و زنان را به اسارت می‌گیرند. هدف ما از این نمایش این بود که بگوییم تاریخ هر روز در حال تکرار است، همان‌طور که در فلسطین و یمن شاهد این تکرار تاریخ و ظلم به بشریت هستیم. تا زمانی که محلی ظهور نکند، ظلم و مظلوم وجود دارد. ظلم اتفاق می‌افتد و باید از مظلومی که مورد ظلم واقع می‌شود، دفاع کرد.

«تهناتر از مسیح» داستانی حماسی را روایت می‌کند که می‌تواند ما احساس نیز درآورد. شما به عنوان کارگردان سعی داشتید به کدام وجه بپردازید، حماسی یا احساسی؟

ما حماسه را در کنار احساس و احساس را در کنار حماسه، در تهناتر از مسیح روی صحنه بردیم. مثلاً در نبرد حضرت قاسم(ع) و کشته شدن ارباب شامی توسط این حضرت تماماً ما حماسه سر و کار داریم، سپس وداع جانسوز سیدالشهدا(ع) را برپیکر حضرت قاسم(ع) مشاهده می‌کنیم که نشانگر احساس در نمایش است.

همچنین نبرد حضرت عباس(ع)، سپس شهادت و روضه امام حسین(ع) بر بالین این حضرت نشانگر

من به هدف مان رسیدیم و ارتباط خوبی با مخاطب برقرار کردیم.

«تهناتر از مسیح» از داستان عاشورا آغاز می‌شود و به مدافعیان حرم می‌رسد، چگونه به این داستان رسیدید؟

«کل یوم عاشورا» شعاری است که گوش همه ما را آن آشناست و می‌خواهیم به وسیله آن بگوییم که تاریخ همچنان در حال تکرار است. در بخش اول نمایش «تهناتر از مسیح» واقعه عاشورا و اسارت آل... را به تصویر می‌کشیم، در ادامه به داستان شهادت حضرت زقیه(س) می‌پردازیم و در نهایت کاروان اسرای کربلا را داریم؛ کاروان اسرای کربلا در شام نقطه اتصال نمایش با آواگان سوری است که شهرهایشان توسط داعش تصرف شده‌اند، شهری به شهر دیگر مهاجرت می‌کنند و برزیدیان زمانه جلوی آنها را می‌گیرند، مردان‌شان را به

صحنه می‌فرستد و بین هر آیتیم، مجری صحبتی می‌کند یا فیلم یا موسیقی پخش می‌شد که زمانی برای استراحت به عوامل پشت‌صحنه و بازیگران داده می‌شد اما «تهناتر از مسیح» اولین نمایشی است که این ریسک را پذیرفت تا مخاطب حس کند و آن را همچون یک فیلم سینمایی مشاهده کند. کار بسیار پرریسکی بود اما آن را به جان خریدیم که بتوانیم ارتباط بهتری با تماشاگران برقرار و مخاطبان بیشتری را جذب کنیم. هدف ما از اجرای «تهناتر از مسیح» این بود که یک روضه تصویری را به مخاطب عرضه کنیم. مخاطبانی که از این فضا فاصله دارند، نمی‌توانند به هیأت برسند. این نمایش، یک روضه تصویری هنری مدرن است که هر مخاطبی، حتی مخاطبی که از اسلام چیزی نمی‌داند، با آن ارتباط خوبی برقرار می‌کند. به نظر

«تهناتر از مسیح» برای بار سوم روی صحنه می‌رود، ویژگی‌های این دوره نمایش چیست و چه سختی‌هایی را برای این کار پشت‌سر گذاشتید؟

فصل سوم نمایش «تهناتر از مسیح» این روزها روی صحنه رفته و گذشته‌هایی در سال‌های ۹۷ و ۹۸ یعنی فصل اول و دوم آن وجود داشته است. فصل‌های مختلفی نمایش اشتراکاتی با یکدیگر دارد اما از نظر روایت کاملاً متفاوت است. تجربه اجرای فصل‌های نخستین فوق‌العاده و استقبال نیز آن قدر بالا بود که از اولین اجرای فصل اول به این نتیجه رسیدیم که باید هر شب در دو سانس نمایش را روی صحنه ببریم، به همین دلیل کاری بسیار سخت و دشوار پیش‌رو داشتیم. از طرف دیگر نزدیک به ۵۰۰ یا ۵۶۰ نفر در پشت‌صحنه با ما همکاری دارند که هماهنگی میان آنها زمان و نیروی بسیاری می‌طلبد.

همچنین باید گفت «تهناتر از مسیح» اولین نمایش میدانی است که بدون وقفه اجرایی شود؛ در گذشته تجربه نمایش‌هایی را داشتیم که آیم به آیم روی

برای خواندن متن کامل، کد QR را اسکن کنید

آغاز جشنواره تئاتر استان از ۹ آذر

سی و دومین جشنواره تئاتر فجر استان از نهم آذر آغاز به کار می کند. به گزارش «خراسان رضوی»، سید حبیب قآنی مدیر روابط عمومی این جشنواره در این زمینه گفت: این جشنواره در چهار سالن وطنی چهار روز در مشهد برگزار خواهد شد. وی افزود: تعداد آثار متقاضی ثبت شده در دبیرخانه ۱۰۱ اثر است که از این تعداد ۲۴ اثر از شهرستان های استان خراسان رضوی هستند. قآنی تصریح کرد: در میان شهرستان ها، سبزوار با ۷ اثر، قوچان با ۴، تربت حیدریه و نیشابور با ۳، خواف و چناران با ۲ و کاشمر، خلیل آباد و در گزهر کدام با یک اثر حضور دارند. وی افزود: بازبینی آثار از ۳۰ مهر آغاز و تا پانزدهم آبان نتایج اعلام می شود. همچنین در حاشیه برگزاری جشنواره، نخستین همایش پژوهشی (رضوان) با رویکرد بازخوانی مباحث پژوهشی حوزه نمایش استان خراسان رضوی با همکاری دانشگاه اقبال برگزار می شود که علاقه مندان بر اساس محورهای اعلام شده در فراخوان تا ۲۰ شهریور می توانند چکیده مقالات خود را به دبیرخانه جشنواره ارسال کنند.

گفت‌وگو با رضا حامدی خواه - کارگردان و تهیه‌کننده

اول بازیگر می‌شوند و بعد برای تلویزیون در دسر می‌سازند

بعدها ۲۵ سال تجربه در تله تئاتر، باید در ملک سرمایه گذاری کنم

او با بیان اینکه اغلب افراد در جایگاه مناسب خود در تلویزیون مشغول به کار نیستند، گفت: تلویزیون بازمانده است و جای کار زیادی دارد. افرادی که قبلاً در این حوزه فعال بودند، مشغول به کارهای دیگری هستند و در حد واسطه‌ها اغلب افرادی مشغول به کار هستند که تحصیلات در رشته‌های متعددی هستند، در نتیجه کار را بلد نیستند و به همین علت به حذف کردن روی می آورند و افزود: این جالب است که من بعد از یک تجربه ۲۵ ساله در تله تئاتر، باید در ملک و پتر و نسیمی سرمایه گذاری کنم و در عوض کسانی که متالوژی می‌دانند باید در ارتباط با تولیدات برنامه‌های تلویزیونی تصمیم گیری کنند.

این کارگردان و تهیه‌کننده یادآور شد: سال گذشته از من دعوت شد تا برای کمک جهت ضبط یک مجموعه نمایشی به استودیو بروم و آنجا متوجه شدم که چند میلیارد تومان به هدر رفته است و در انتها یک مجموعه ۹۰ قسمتی با چند میلیارد تومان هزینه خوابید. با وضع اقتصادی کشور ما جای این‌ها و اگرها نیست و بهتر است افرادی تجربه در این راستا مشورت بگیرند. او به وضعیت افراد فعال در حوزه تله تئاتر اشاره کرد و گفت: در حال حاضر این افراد خانه نشینند یا در قید حیات نیستند یا مهاجرت کرده‌اند و یا اشتیاقی به کار ندارند. دو سال پیش با همین انگیزه مسئول بخش تلویزیونی فستیوال فجر شد تا همین حرف‌ها را به بقیه افراد برنم و بازار کار جدیدی شکل بگیرد اما اثر بخش نبود.

تلویزیون اشاره کرد و گفت: تله تئاتر در گذشته بستری برای کشف استعدادها، تربیت، پرورش و معرفی به تلویزیون و سینما بود اما در حال حاضر از آن محروم شده‌ام و بیش از ۱۰ سال است که این پشتوانه از ساختار تلویزیون حذف شده است.

او افزود: مدیران ما نسبت به تله تئاتر آگاهی ندارند و تصور می‌کنند ساخت تله تئاتر کاری پرهزینه و عبث است. هنگامی که برنامه‌ای برای طولانی مدت وجود نداشته باشد مدیران احساس نیاز به کادر سازی نمی‌کنند. در این شرایط هر کسی به این ساختار وارد می‌شود، به عنوان مثال در حال حاضر همه تصور می‌کنند که خوش صدا هستند و رمان می‌خوانند اما از پیشان شاید تنها سه نفر باشد که صدایشان برای این کار مناسب است. در این فضا نیز شرایط همین گونه‌است.

حامدی خواه بر این باور است که حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می‌رساند و در ارتباط با همین موضوع تصریح کرد: تلویزیون پشتوانه‌ای ندارد. مدت طولانی از زمانی که در تلویزیون برنامه داشتیم نگذشته است، اما در حال حاضر احساس می‌کنم با افرادی کتب و گفت می‌کنم که قبل تر در سازمانی دیگر مشغول به کار بوده‌اند و به همین علت حرف یکدیگر را نمی‌فهمیم. ما مدیران قبلی، فارغ از هر جناح و دسته بندی حرف یکدیگر را می‌فهمیدیم اما الان حداقل‌ها هم رعایت نمی‌شود و فهم مشترکی وجود ندارد در نتیجه گفت وگویی شکل نمی‌گیرد که به کار منجر شود.

ساختار وجود دارد. در حوزه نمایش عروسکی تلویزیونی نیز می‌توان به مجموعه «خونه مادر بزرگ» اشاره کرد. رضا حامدی خواه در ارتباط با گونه‌های مختلف نمایشی چنین اظهار کرد: اساساً وقتی یکی از اصلاخ مهم تئاتر از دست می‌رود، آن اثر دیگر تئاتر نیست. تئاتر سه ضلع دارد، متن یا اندیشه، اجرا و مخاطب زنده. وقتی مخاطب زنده گرفته می‌شود، دیگر تئاتری وجود ندارد اما ضبط تئاتر، گونه‌های مختلفی دارد. خیلی از سریال‌های ما نمایشی هستند به این معنا که بهره‌مندی شان از حوزه دراماتیک زیاد است. برای مثال سینمای اصغر فرهادی مبتنی بر درام است و از تئاتر به آن رسیده است. در صورتی که سینمای عباس کیارستمی مبتنی بر گرافیک و هنرهای تجسمی است و از نقاشی و شعر و عکس به سینما رسیده است.

او با بیان این که ضبط تئاتر صحنه، بیوندی میان سینما، تئاتر و تلویزیون محسوب می‌شود، در توضیح این اظهار نظر بیان کرد: این بیوندی، بازار کار را برای تئاتری‌ها فراهم می‌کند اما تعدادی از دوستان تئاتری می‌خواهند به زور تئاتر شان را از تلویزیون پخش کنند که این امکان پذیر نیست. حضور هنرمندانی مثل حسن فتحی، محمد رحمانیان، بیژن مصفا می‌... لازم است تا یک اثر دراماتیک به یک اثر تلویزیونی بر مخاطب تبدیل شود.

اگر بازیگر در دست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود

حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تئاتر و نمایش محروم کرده است، تصریح کرد: مدیران ما پخش تله تئاتر را متوقف کرده‌اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می‌کنند، چون چاره‌ای ندارند. افرادی که حتی بیان درستی ندارند نمی‌توانند در دست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند. بازیگر می‌نشوند و بعد هم با یکسری حاشیه برای تلویزیون در دسر ایجاد می‌کنند. در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود. اغلب این افراد ریشه ادبیات و فرهنگ نمی‌دانند.

این کارگردان در ادامه بیان کرد: روزنامه‌های زرد ما نیز هر روز دچار این نوع خبرها می‌شوند. گاهی خبرگزاری‌های اصیل ما از کسانی به عنوان بازیگر یاد می‌کنند که هنوز به بیان و بدن و حس خودشان دهنکارتند.

حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می‌رساند

او در ادامه صحبت‌هایش بار دیگر به حذف تله تئاتر از

«با حذف تله تئاتر، تلویزیون شبیه به آدمی است که گویی قطع عضو شده. طبیعی است که بازگشت تله تئاتر راه نجاتی برای این رسانه محسوب می‌شود، زیرا تلویزیون یکی از ارکانش را از دست داده است و هر چه از نبود این ساختار بیشتر بگذرد، اوضاع بدتر خواهد شد. نسل جدید باید این ارکان را بشناسد و با تله تئاتر آشنا باشد.»

رضا حامدی خواه که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ سابقه کارگردانی و تهیه تله تئاتر و مجموعه‌های نمایشی همچون «سقوط»، «رازهای یک خانه»، «انگستری عقیق»، «ماه‌ریز» و «قطار ۲۱ جنوب» را برای تلویزیون در کارنامه دارد، در گفت‌وگو با ایسنا از حذف ساختار تله تئاتر در مدتی بیش از یک دهه گفت.

او اظهار کرد: تله تئاتر اساساً پرهزینه است، اما به کشف استعدادها می‌انجامد. اغلب هنرمندان برجسته نظیر محمد رحمانیان، مرصیه پرومندی، مهدی فخیم‌زاده و حمید لیخنده از عرصه هنرهای نمایشی به تلویزیون رفتند و پرورش پیدا کردند و در آینده تبدیل به کارگردان‌های مطرح شدند. پشتوانه کارگردان‌های مطرح کشور نیز، تله تئاتر و نمایش تلویزیونی است.

او یادآور شد: در عرصه بازیگری نیز شرایط به همین صورت است. داوود رشیدی، سعید پورصمیمی، سعید نیک‌پور، مهدی سلطانی، مهراڻ احمدی و بسیاری دیگر از هنرمندان اولین کار خود را با تله تئاتر آغاز کرده‌اند اما مدتی است که تلویزیون این فرصت را از خودش دریغ کرده است.

او ادامه داد: همانطور که برای مدیریت نیاز به کادر سازی داریم، برای کارهای تلویزیونی نیز نیاز به بازیگر، طراح صحنه، نویسنده و ... داریم. بزرگ‌ترین نویسندگان سریال‌های ما افرادی هستند که دستی بر ادبیات نمایشی داشتند یا از آن تاثیر گرفته‌اند.

او سپس با تأکید بر لزوم تفکیک تله تئاتر از تئاتر صحنه، بیان کرد: بعضی افراد با ضبط تئاتر صحنه فکر می‌کنند جای تله تئاتر را پر کرده‌اند؛ در صورتی که اینطور نیست. ضبط تئاتر صحنه با رعایت اصول کیفی نیز جذابیت‌های بی‌شماری خود را دارد اما نه به این معنا که جای تله تئاتر را پر کند یا تلویزیون فکر کند به تئاتر کمک کرده است.

حامدی خواه گفت: گاهی تله تئاتر درست معنای نمی‌شود. تله تئاتر شامل مجموعه‌های نمایشی هم می‌شود. «مثل اباد»، «سلطان و شیخان»، مجموعه‌های محمد رحمانیان، حمید لیخنده، خود بنده و حسن فتحی مجموعه نمایشی محسوب می‌شوند. دست اندر کاران این کارها افراد تئاتری هستند. در حوزه طنز هم این

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

فضای سینما و تئاتر بی رحم است

بازیگر نمایش «فلزات چکش خوار» گفت: دوران طلایی تئاتر گذشته است و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. فضای تئاتر و سینما به قدری رک و بی رحم است که اگر خوب نباشید حذف می شوید.

سهیل بابایی که هم اینک خود را برای سه اجرای بین المللی تئاتر در اروپا و آمریکا آماده می کند در گفت و گو با خبرنگار اپرنا اظهار داشت: انگار که یک سری آدم جمع

می شوند و به واسطه عشق و علاقه ای که دارند دور هم تفریحی می کنند. چون هم اتفاق هایی که در خود هنرمندها و شکل گیری کار و اثر برای آن ها می افتد و هم مسائل پشت پرده و سیستم مدیریتی تئاترخانه ها و تئاتر، تأثیرات عجیب و غریبی روی هم می گذارند.

این بازیگر تئاتر که در سال ۱۳۹۱ در سریال آخرین روزهای زمستان به کارگردانی محمدحسین مهدویان

ایفای نقش کرده، می گوید: اگر تئاتر را به روزهای طلایی خود نزدیک نکنیم به تدریج دیگر تئاتری برای ما باقی نمی ماند.

به گفته بابایی، دهه های ۷۰ و ۸۰ و اوایل ۹۰ دوران طلایی تئاتر بود و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. او می گوید با محدودیت هایی که اعمال می شود تئاتر دیگر تبدیل به تفریح برای هنرمند می شود و جدیتی که باید در کار خود

داشته باشند به دلیل نیاز مالی نخواهد داشت. او درباره بازگشت دوباره خود به تصویر می گوید: ترجیح می دهم به کار خوب برگردم و این از همه چیز برای من مهمتر است.

بازیگر سریال کیمیا به کارگردانی جواد افشار اظهار داشت: این که مدیوم های متفاوت در تئاتر و سینما بازیگر را به چه سستی هدایت می کند کار بازیگر است و تفاوتی نمی کند که در کدام یک از این ها

ایفای نقش کند و اگر این دو با هم ترکیب شوند اتفاق مثبتی می افتد.

وی افزود: یک هنرپیشه برای این که کار خود را درست ارائه کند از تمرین ها، فضا و تربیتی که تئاتر می تواند برای یک بازیگر داشته باشد استفاده و این تجربیات را وارد بازی کند.

وی تصریح کرد: فضای تئاتر و سینما به قدری رک و بی رحم است که اگر خوب نباشید حذف می شوید.

دعوت

تااون

موشی ناخواسته دچار آگاهی شده؛ و در قبال این تغییر؛ همه چیز باید تغییر کند؛ اما کسی آماده پذیرفتن چنین وضعی نیست...! دانیال ابراهیمی، شیما پروهان، شیوا ترابی، علی رجائی، بهروز سروعلیشاهی، شاهین علایی نژاد، محمد مهدی کیان، عیسی محمدی، علیرضا موسوی، آیلار نوشهری، نساء یوسفی، مجید صدخسروی، نگار شهبازی، هلیا حمیدی و محدثه امیریان؛ بازیگران این نمایش به نویسندگی و کارگردانی هادی حوری هستند که تا ۲۹ شهریورماه ۱۴۰۱ ساعت ۲۰ در «تئاترشهر» (سالن سایه) میزبان علاقه‌مندان است.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

پرونده‌های برای نمایش «بنکسی بزرگ» (بخش نخست)

حرکت در مسیر علاقه ممکن است برای برخی از افراد تا پایان عمر نیز اتفاق نیفتد

سایه امین کریمی و سید امین کریمی در نمایش «بنکسی بزرگ»

خلاقیت در جذب مخاطب به عنوان اصلی‌ترین و پایه‌ای‌ترین حرکت در تولید آثارشان مدنظر داشته‌اند. «بنکسی بزرگ» از نمایش‌هایی است که پانزدهم هفتمین مخاطب، به‌عنوان فرزند ذوالفقاری فرد و هدایت و کارگردانی ویدا فرارزگو و با بازی حامد خسروی.

ویدا فرارزگو:

بخش مهمی از روند تولید یک نمایش، برعهده بازیگر است

محمد حدادگانشانی، شهلا رحیمی، آریتا ابریشمی‌موجود، فریوراج، سعید یاراسا و فریاد ذوالفقاری فرد، به‌تیمه‌کنندگی فریاد رزفان، به‌زوری سحنه رفته‌اند. نمایش‌خانه شاهنامه، در تهران به‌مناسبت خیابان وصال شیرازی، تقاطع خیابان طالقانی، کوچه فرهنگ، بهنام، ۳، ۲ ساعت ۹ تا ۱۰ با ارائه این نمایش، میراث مخاطبان است. بخش اول پرونده این نمایش، شامل گفت‌وگو با فریاد ذوالفقاری فرد نویسنده و «ویدا فرارزگو» کارگردان این نمایش از آن نظر می‌گزاریم.

فریاد ذوالفقاری

با تشکیل گروه نمایش، تصمیم به قرار از افعال دوران کرونا داشتیم

فریاد ذوالفقاری، نویسنده نمایشنامه «بنکسی بزرگ» با اشاره به اینکه ابتدا در دانشگاه، به تحصیل در رشته ریاضی پرداخت و بعد از اتمام آن، سر به سمت هنر و تحصیل در رشته سینما گزیند. بافت گفت: «فاز زمان، شعور و ادب را سوار جدی دنبال می‌کردم. اما یک‌باره که بنا بود با یادگیری فنی از بازاریابی، دوست‌تیم به داده‌های بیشتر در حوزه ارتباطی منی دست پیدا کنند. اشتباه اندام و علاقه به شعر، ادب نداشته‌ام. وی با اشاره به اینکه همین اثر موجب شده تا مسیر خود را به سمت سینما تغییر دهد. جامعه هنری امروز در کشور از جاهای کوچک بشروع کرد و مردم متوسط همه افراد حاضر در آن یکدیگر را می‌شناسند و بر این اساس با بیان اینکه به واسطه حضور و توره‌های بازیگری، با یکدیگر در این‌گونه آشنایند و برخی دیگر از اعضا از دست‌ان فنی‌تری هستند. افزود: «وقتی صحبت شد به‌سبب تیمی بودم که از افعال دوران کرونا فاصله بگیریم. اولین حرفه‌های این موضوع در ذهن ما شکل گرفت تا اثری را روی صحنه ببریم و از این رو تصمیم گرفتیم با تشکیل یک تیم تیزه‌زوری از این افعال فرار کنیم. این نویسنده نتواند که آموزش‌های سنتی خود را با پایه آفر کرده و مدت‌ها در تلاش و تلاش بودیم. نمایشنامه‌نویسی و حوزه‌های آموزش و فعالیت برداشته، با آن‌ها به‌یکه بازی را بازیگران این نمایش از بهترین ویژگی‌هایی است که می‌تواند برای مخاطب آن جذاب باشد. گفت: «حسن ارجح میان بازیگران و احساسی خوبی که نسبت به کار دارند، به‌راستی به نمایشی منتقل می‌شود. از دیگر موارد قابل توجه درین نمایش برای مخاطب، می‌توان به وجود میزبان‌های خوش‌انز که در بعضی فضای کل از اقصای طرزالود کرده‌اند. ذوالفقاری بازیگر یکدیگر را یکی طی تحصیل در دانشگاه، کوشید تا تمام موضوعات مورد نیاز کارگردانی از جمله تدوین، عکاسی، فیلم‌برداری و مسائلی این‌چنین را به دانش‌هایش بیفزاید. طبعی بازیگری در «بنکسی بزرگ» را زمانی و داری ریشه در واقعیت بشمرده و با بازیگرستانی از یک اثر می‌تواند خواهد به‌سبب تیزه‌زوری موجود در آثار خود، کند. طبعی موهبت خوبی از این‌ها به مخاطب به‌عنوان کشیده. گفت: «موضوع جاری در این اثر که قفسه و محتوای کار بیرون آن شکل گرفته است از موضوعاتی است که تا به‌امروز در حوزه تئاتر در کشورمان به آن پرداخته نشده‌اند. همین امر، می‌تواند این اثر را به نمایشی جذاب مقابل دیدگان مخاطب بدل سازد.

ویدا فرارزگو، کارگردان «بنکسی بزرگ» با اشاره به اینکه دوسوم تجربه کارگردانی‌اش را در کارنامه هنری خود به‌صورت می‌رساند، گفت: «از تجربه اول کارگردانی‌ام، دوست داشتم که روند کار تولید نمایش در گروه به‌گونه‌ای باشد که بازیگر، تنها در روند تمرینات حضور پیدا کند. از وی متن بخواند و پس از حضور وی، صحنه، تنها همان دیالوگ‌ها را تکرار کند. این‌گونه هم در میزبان‌ها جابجا شود. با روند کار به‌گونه‌ای باشد که می‌تواند هرگز وی را به‌صورت شکل جنود، وی با بیان اینکه روند کارگردانی را به‌این‌شکل، مرکز نمی‌تواند برای وی برساند. بخش‌ها و در تولید نمایش هایش همواره سعی کرده از چنین رفتاری فاصله بگیرد. افزود: «در تلاش به‌سببی حرکت کنم که در آن، می‌تواند تمرین همواره بر روی صحنه باشد و این لذت، برای بازیگر نیز اتفاق بیفتد. زیرا در چنین حالتی، مخاطب روند کار بازیگر را به‌صورت مستقیم و راحت به‌عنوان نقش خواهد برداشت. حال آنکه ممکن است در بسیاری نمایش‌های دیگر نیز همین بازیگر روی صحنه سینما و تئاتر و به‌سبب که هیچ اتفاق عجیب و غریبی را هم نمی‌تواند مشاهده بخشد از روند یک نمایش، همواره به‌سبب است و به‌سبب دیگر از آن، به‌صورت مستقیم کارگردان می‌تواند به‌صورت نمایش، حضور را به‌سبب دیگر از آن، به‌صورت مستقیم کارگردان می‌تواند به‌صورت کارگردانی که در سال ۱۳۹۲ در رشته عمران به دانشگاه اراک تهران جنوب وارد شده و پس از گذراندن دوره تحصیلات در این رشته راه‌کار کرده است. با اشاره به اینکه پس از ورود به فضای هنر در دوران تحصیل در دانشگاه، متوجه شده که به‌عنوان «عمران» علاقه‌ای ندارد. گفت: «آن‌قدری به این فضا علاقه نداشته‌ام که اصلاً نمی‌توانستم درس‌هایم را پاس کنم، و پس از گذراندن دو، تصمیم گرفتم از این رشته انصراف بدهم و وارد عرصه کارگردانی نمایش شوم و پس از ورود به دانشگاه، دوره توانستم در این مسیر گام بردارم.

حرکت در مسیر علاقه ممکن است برای برخی از افراد تا پایان عمر نیز اتفاق نیفتد

این کارگردان نتواند که تحصیلاتش را در رشته کارگردانی نمایش در دانشگاه سوره به پایان رسانده باشد. به‌این‌گونه انسان ممکن است در برخی از نقاط زندگی، هنر متوجه شود که چه علاقه‌هایی دارد. گفت: «وقتی به‌عنوان دانش‌آموز از همان ابتدا، راه سیستمی آموزشی می‌شود که همه شرایط برای همه یکسان نباشد. روزی هم که به‌عنوان دانش‌آموز، از این مسیر می‌گذراند که در یک‌هنگام آن‌ها را جایی عالی باشند. نمرات بالا می‌آیند و خیلی‌کس به‌این‌گونه توجه می‌شود که هر قدر متناسب با نیازهای فردی‌اش، بهتر است که در مسیر قرار بگیرد و این موضوع را هم به‌سبب مورد علاقه فرد ممکن است خیلی بر فرد مهم باشد. با مستعد است برای یکسری افراد تا هنر عمران، هنر خودرو و این، بسیار داناگ است. وی که در وودش به‌تئاتر با ورود به کلاس شعر و ادب دانشگاه، عضویت در گروه‌های نمایشنامه‌خوانی و حضور در گروه‌های تئاتری دانشجویی هم کرده، به‌اراز خرسندی از اینکه در ۲۰ سالگی به‌این‌چیزه رسیده که دقیقاً علاقه‌اش کدام‌سبب می‌رود و می‌تواند تیزه‌زوری در این فضا داشته باشد. به‌این‌سبب ادامه داده، گفت: «تئاتر کرم تا در روند تولید نمایش و طی مسیر تمرین، بازیگران گروه خود را به‌سببی سوق دهم که خلق به‌سبب آن‌ها اتفاق بیفتد و این‌ها، به‌واسطه کمک‌گیرفتن از متدهای مختلف بازیگری و تمرین‌هایی که خودم آن‌ها را طراحی می‌کردم، اتفاق افتاد.

خشک زبیرانی: «بنکسی بزرگ» در دهه‌های اخیر، تمرین‌های مستحکم‌تری شد

وی که در سال‌های ۹۲ و ۹۴ به‌دنیای نمایش عروسکی وارد و در این حوزه با کارگردانان و بازیگران محقق‌تر و روبرو شده، با‌این‌گونه به‌سبب تولید نمایش کوشیده تا دست به طراحی برند و بسیاری از موارد، بدون هیچ‌گونه طراحی خود در جانات تمرین حاضر می‌شد و اجازه می‌داد تا در دوره‌های خود از وی نیز اتفاق بیفتد و کشف‌هایش در این‌سبب صورت بگیرد. گفت: «تئاتر می‌کردم تا طراحی‌های این نمایش را براساس ویژگی‌های خود، چه‌ها طراحی‌کردم و خشکی را که در تئاتر، از آن‌ها می‌تواند تمرین آن‌ها می‌تواند، به‌واسطه به‌دست‌آوردن‌هایی که با اعتدالی گروه در روند تمرین داشته، مستحکم‌تر می‌شد که بویج شد همه ما در روند تمرین، حسن‌و حال عجیب، غریبی داشته باشیم. وی با‌این‌گونه به‌این‌گونه همکاری و همراهی میان اعضای گروه، تأثیر مثبتی بر روند فعالیت درین نمایش گذاشته و بیان‌کننده جنب‌شدن بازیگران به کار و رقابتی که قرار است میان آن‌ها شکل بگیرد، از بهترین ویژگی‌هایی است که به‌واسطه فعالیت در این‌گونه اتفاق می‌افتد. گفت: «به‌عنوان مدیر تئاتر، چیزی‌ست که در بسیاری از موارد، از یک‌سبب و باید در آن توجه به‌عنوان موضوع در آثار نمایش برداریم، زیرا متعده به‌عنوان یک تمرین، صرف، تنها هدف تئاتر نیست و اسلواک تئاتر آن‌گونه نیست که ما مانعاً از ابتدای راه، بشنیم. دیالوگ‌ها و جویسم و روی صحنه نیز چنین رفتاری را تکرار کنیم، بلکه ملکه به‌دست‌آوردن میان بازیگران و کارگردان یک اتفاق است که می‌تواند این‌ها را برای تمام اعضای گروه جذاب و شیرین سازد. کارگردان نمایش «بنکسی بزرگ» با اشاره به اینکه چه در متن و چه در کارگردانی آن، این تئاتر بر این‌گونه ویژگی‌های گم‌گشتی را خلق شده. گفت: «با وجود اینکه تلاش کردیم تا ویژگی‌های کسب‌کار را برای مخاطب حفظ کنیم، اما این اقدام، به‌این‌معناییست که قرار است آن‌ها را از زمین متن دیده نشود و این موضوع چیزی نیست که در رویکرد اولیه ما، در تولید این نمایش بوده باشد.

عکس: مرتضی باذکری

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

فضای سینما و تئاتر بی رحم است

وی افزود: یک هنر پیشه برای این که کار خود را درست ارائه کند از تمرین ها، فضا و تربیتی که تئاتر می تواند برای یک بازیگر داشته باشد استفاده و این تجربیات را او در بازی کند. بابایی ادامه داد: استثناهایی هم وجود دارد که بازیگرانی بدون کار تئاتر وارد تصویر می شوند اما در اصل چون بایه تئاتر است انتقال بازیگر از سینما به تئاتر و برعکس را عجیب و غریب نمی بینم و باید این اتفاق بیفتد چون هر دو یک سری مطالعات و تجربیاتی دارند که به بازیگر کمک می کند اما این که در روزهای دیگر چون مسأله اقتصادی چقدر می تواند به بازیگر کمک کرده و اسباب برتنده بحث دیگری است. وی تصریح کرد: فضای تئاتر و سینما به قدری رنگ و بوی رحم است که اگر خوب نباشد حذف می شود.

بابایی در باره ورود هنرمندان رشته های دیگر اعم از خواننده ها و تئاتر را به روزهای تلویزیونی خود نزدیک نکنیم به تدریج دیگر تئاتر برای ما باقی نمی ماند. به گفته بابایی، دهه های ۷۰ و ۸۰ و اوایل ۹۰ دوران طلایی تئاتر بود و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. او می گوید با محدودیت هایی که اعمال می شود تئاتر دیگر تبدیل به تفریح برای هنرمندی نبود و جدیتی که باید در کار خود داشته باشد به دلیل نیاز مالی نخواهد داشت. او در باره بازیگر تئاتر دوباره خود به تصویر می گوید: ترجیح می دهم به کار خوب برگردم و این از همه چیز برای من مهمتر است. بازیگر سر سال کمیابه کارگردانی جواد افشار اظهار داشت: این که مدیوم های متفاوت در تئاتر و سینما با بازیگر راه چسبته هدایت می کند. کار بازیگر است و تفاوتی نمی کند که در کدام یک از این ها باقی نقش کند و اگر این دو به هم ترکیب شوند اتفاق شگفتی می افتد.

بازیگر نمایش «فترات چکش حواری» گفت: دوران طلایی تئاتر گذشته است و اکنون جانی برایش باقی نمانده است، فضای تئاتر و سینما به قدری رنگ و بوی رحم است که اگر خوب تماشا شد حذف می شوید. مسیحیل بابایی که هم اینک خود را برای مسه اجرای بین المللی تئاتر در اروپا و آمریکا آماده می کند در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار داشت: انگار که یک سری آدم جمع می شوند و به واسطه عشق و علاقه ای که دارند دور هم تفریحی می کنند. چون هم اتفاق هایی که در خود هنرمندها و تشکل گیری کار و اثر برای آن ها می افتد و هم مسائل پشت پرده و سیستم مدیریتی تماشاخانه ها و تئاتر، تأثیرات عجیب و غریبی روی هم می گذارند. این بازیگر تئاتر که در سال ۱۳۹۱ در سوئد آخرین روزهای زمستان به کارگردانی محمدحسین مهدویان ایفای نقش کرده، می گوید: اگر

وی افزود: یک هنر پیشه برای این که کار خود را درست ارائه کند از تمرین ها، فضا و تربیتی که تئاتر می تواند برای یک بازیگر داشته باشد استفاده و این تجربیات را او در بازی کند. بابایی ادامه داد: استثناهایی هم وجود دارد که بازیگرانی بدون کار تئاتر وارد تصویر می شوند اما در اصل چون بایه تئاتر است انتقال بازیگر از سینما به تئاتر و برعکس را عجیب و غریب نمی بینم و باید این اتفاق بیفتد چون هر دو یک سری مطالعات و تجربیاتی دارند که به بازیگر کمک می کند اما این که در روزهای دیگر چون مسأله اقتصادی چقدر می تواند به بازیگر کمک کرده و اسباب برتنده بحث دیگری است. وی تصریح کرد: فضای تئاتر و سینما به قدری رنگ و بوی رحم است که اگر خوب نباشد حذف می شود.

حضور پررنگ تئاتر مشهد در جشنواره مقاومت

۸۵ متون نمایش صحنه‌ای برای حضور در بخش بازبینی هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت انتخاب شد. نمایشنامه‌های «زمین من یوما» به نویسندگی و کارگردانی فرشید تمری، «درخشش» به نویسندگی و کارگردانی احسان روحی، «علیرضا» به نویسندگی و کارگردانی محمد جهان‌پا، «۱۲، un» به نویسندگی سیدامیر رستگار و منصور جهان‌بخش و کارگردانی سیدامیر رستگار، «یک روز مرخصی برای ختم خیال» به نویسندگی رضا عرفانی و کارگردانی محمد حسن زاده و بالاخره «پروانه بر ناقوس» به نویسندگی فارس باقری و کارگردانی علیرضا اسدی از مشهد به این رویداد مهم ملی راه یافتند. نمایشنامه‌های «من یک مادرم ابراهیم» به نویسندگی سیدجواد اشکذری و کارگردانی پوریا قصابی کهنه و «چشم مجنون» به نویسندگی نصرا... قادری و کارگردانی میترا شایسته از قوچان در این مرحله پذیرفته شده‌اند. همچنین جواد رحیم زاده و محمودرضا رحیمی، از هنرمندان مشهدی، دو نمایشنامه «ایستگاه متروک» و «سمنگان» را از تهران روی صحنه جشنواره مقاومت خواهند برد.

نهم آذر؛ آغاز برگزاری جشنواره تئاتر استانی

خراسان مدیر روابط عمومی سی و دومین جشنواره تئاتر فجر خراسان رضوی از برگزاری این جشنواره از نهم آذر و هم‌زمان با میلاد حضرت زینب (س) در چهار تماشاخانه و به مدت چهار روز در مشهد خبر داد. سید حبیب قآنی با اعلام این مطلب افزود: تعداد آثار متقاضی ثبت شده

در دبیرخانه ۱۰۱ اثر است که از این تعداد، ۲۴ اثر از شهرستان های خراسان رضوی هستند. در میان شهرستان ها، سبزوار با هفت اثر، قوچان با چهار اثر، تربت حیدریه و نیشابور با سه اثر، خواف و چناران با دو اثر و کاشمر (خلیل آباد) و درگز هر کدام با یک اثر حضور دارند. وی بیان کرد: در میان آثار متقاضی، شاهد حضور ۸ کارگردان خانم و ۱۰ تا ۱۲ کارگردان اولی هستیم. قآنی ادامه داد: بازبینی آثار از ۳۰ مهر آغاز و نتایج تا پانزدهم آبان اعلام می شود. وی افزود: در حاشیه برگزاری جشنواره، نخستین همایش پژوهشی (رضوان) بارویکرد بازخوانی مباحث پژوهشی حوزه نمایش استان خراسان رضوی با همکاری دانشگاه اقبال برگزار می شود که علاقه مندان براساس محورهای اعلام شده در فراخوان، تا ۲۰ شهریور می توانند چکیده مقالات خود را برای دبیرخانه جشنواره بفرستند.

«اتاق محترم» در تماشاخانه شهرزاد به روی صحنه می‌رود

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیرحسین نفر از یکشنبه ۲۰ شهریور ۱۴۰۱ روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد می‌روند.

این نمایش براساس نمایشنامه اتاق ورونیکا، اثر آیرا لوین و برگردان شهرام زرگر است. در خلاصه داستان آمده است: زن و مرد مسنی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می‌کشانند و این سرآغاز بازی خون‌بار و دهشتناکی است که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد.

فضای سینما و تئاتر بی‌رحم است

جواد افشار اظهار داشت: این که مدیوم‌های متفاوت در تئاتر و سینما بازیگر را به چه سمتی هدایت می‌کند کار بازیگر است و تفاوتی نمی‌کند که در کدام یک از این‌ها ایفای نقش کند و اگر این دو با هم ترکیب شوند اتفاق مثبتی می‌افتد. وی افزود: یک هنرپیشه برای این که کار خود را درست ارائه کند از تمرین‌ها، فضا و تربیتی که تئاتر می‌تواند برای یک بازیگر داشته باشد استفاده و این تجربیات را وارد بازی کند. بابایی ادامه داد: استثناهایی هم وجود دارد که بازیگرانی بدون کار تئاتر وارد تصویر می‌شوند اما در اصل چون پایه تئاتر است انتقال بازیگر از سینما به تئاتر و برعکس را عجیب و غریب نمی‌بینم و باید این اتفاق بیفتد؛ چون هر دو یک سری مطالعات و تجربیاتی دارند که به بازیگر کمک می‌کند اما این که در روندهای دیگر چون مسأله اقتصادی چقدر می‌تواند به بازیگر کمک کرده و یا آسیب بزند بحث دیگری است.

بازیگر نمایش «فلزات چکش خوار» گفت: دوران طلایی تئاتر گذشته است و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. فضای تئاتر و سینما به قدری رک و بی‌رحم است که اگر خوب نباشید حذف می‌شوید.

سهیل بابایی که هم اینک خود را برای سه اجرای بین‌المللی تئاتر در اروپا و آمریکا آماده می‌کند در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار داشت: انگار که یک سری آدم جمع می‌شوند و به واسطه عشق و علاقه‌ای که دارند دور هم تفریحی می‌کنند. چون هم اتفاق‌هایی که در خود هنرمندها و شکل‌گیری کار و اثر برای آن‌ها می‌افتد و هم مسائل پشت پرده و سیستم مدیریتی تماشاخانه‌ها و تئاتر، تأثیرات عجیب و غریبی روی هم می‌گذارند.

این بازیگر تئاتر که در سال ۱۳۹۱ در سریال آخرین روزهای زمستان به کارگردانی محمدحسین مهدویان ایفای نقش کرده، می‌گوید: اگر تئاتر را به روزهای طلایی خود نزدیک نکنیم به تدریج دیگر تئاتری برای ما باقی نمی‌ماند. به گفته بابایی، دهه‌های ۷۰ و ۸۰ و اوایل ۹۰ دوران طلایی تئاتر بود و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. او می‌گوید با محدودیت‌هایی که اعمال می‌شود تئاتر دیگر تبدیل به تفریح برای هنرمند می‌شود و جدیتی که باید در کار خود داشته باشد به دلیل نیاز مالی نخواهد داشت. او درباره بازگشت دوباره خود به تصویر می‌گوید: ترجیح می‌دهم به کار خوب برگردم و این از همه چیز برای من مهمتر است. بازیگر سریال کیمیا به کارگردانی

■ امیر جعفری در «اتاق محترم» محمد رحمانیان

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه کنندگی امیر حسین نفر از یکشنبه ۲۰ شهریور روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد می روند. این نمایش بر اساس نمایش نامه «اتاق ورونیکا» اثر آیرا لوین است. زوج مسنی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می کشانند و این سرآغاز بازی است که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد.

توسعه پایدار

نشست محمد رعیت با اعضای شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش استان گلستان

هم باریگر فرهنگ باشیم و جامعه شاهد تغییر و تحول به سمت بهتر شدن را حس کند. وی تقویت ارزش ها و پاسداشت نیکی ها و اخلاق مداری را مهم برشمرد و افزود: حمایت از کارهای نو بر پایه فرهنگ بومی را در اولویت قرار داده ایم و امیدوارم بتوانیم در کنار یکدیگر منطبق با فرهنگ منطقه و برمسدار اخلاق و ادب در مسیر تمدن بزرگ اسلامی حرکت کنیم. یادآوری می شود در پایان جلسه حکم صمد رحیمی به عنوان دبیر سی و سومین جشنواره تئاتر استان گلستان و نیز لوح تقدیر اعضای پیشین شورا به آن ها اهدا شد.

مواردی را مطرح کرد. وی همچنین به تغییرات صورت گرفته در فعالیت شوراها در شهرستان های گرگان و گنبدکاووس و دیگر شهرستان های استان اشاره کرد و افزود: پاسخ گویی به موقع و شفاف و بر مبنای آیین نامه شورای عالی انقلاب فرهنگی باید همواره مدنظر گرفته شود. سپس محمد رعیت مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان ضمن تسلیت ایام سوگواری اربعین حسینی و آرزوی قرار گرفتن در مسیر تبیین سیره عملی و نظری اهل بیت(ع)، گفت: طبق قانون و آیین نامه ها همه چیز مشخص است و باید در کنار

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان، در نشستی صمیمی با اعضا و رابطین شورا و نیز هیات مدیره انجمن هنرهای نمایشی استان گلستان در صبح امروز یکشنبه ۱۳ شهریور ماه دیدار و گفت و گو کرد. محمدعلی شریعتدار / خبرنگار گلستان - به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان، در ابتدای جلسه رضا یازرلو معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان ضمن قدردانی از اعضای پیشین شوراها، درباره نحوه پاسخ گویی، ضرورت نگاه حمایتی و دستورالعمل های ابلاغی

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

«با حذف تله تئاتر، تلویزیون شبیه به آدمی است که گویی قطع عضو شده، طبیعی است که بازگشت تله تئاتر راه نجاتی برای این رسانه محسوب می‌شود، زیرا تلویزیون یکی از ارکانی را از دست داده است و هر چه از نبود این ساختار بیشتر بگذرد، اوضاع بدتر خواهد شد. نسل جدید باید این ارکان را بشناسد و با تله تئاتر آشنا باشند.» رضا حامدی خواه که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ سابقه کارگردانی و تهیه تله تئاتر و مجموعه‌های نمایشی همچون «سقوط»، «رازهای یک خانه»، «انگشتری عقیق»، «ماه ریز» و «قطار ۳۱ جنوب» را برای تلویزیون در کارنامه دارد، در گفت و گویی با ایسنا از حذف ساختار تله تئاتر در مدتی پیش از یک دهه گفت، او اظهار کرد: تله تئاتر اساساً پرهزینه است، اما به کشف استعدادها می‌انجامد. اغلب هنرمندان برجسته نظیر محمد رحمانیان، مرضیه برومند، مهدی فخیم زاده و حمید لیخنده از عرصه هنرهای نمایشی به تلویزیون رفتند و پرورش پیدا کردند و در

اینده تبدیل به کارگردان‌های مطرحی شدند. پیشنهاد کارگردان‌های مطرح کشور نیز، تله تئاتر و نمایش تلویزیونی است. او یادآور شد: در عرصه بازیگری نیز شرایط به همین صورت است. داوود رشیدی، سعید پورصمیمی، سعید تیک پور، مهدی سلطانی، مهراجن احمدی و بسیاری دیگر از هنرمندان، اولین کار خود را با تله تئاتر آغاز کرده اند اما مدتی است که تلویزیون این فرصت را از خودش دریغ کرده است. او ادامه داد: همانطور که برای مدیریت نیاز به کادرسازی داریم، برای کارهای تلویزیونی نیز به بازیگر، طراح صحنه، نویسندگان و ... داریم. بزرگ ترین نویسندگان سریال‌های ما افرادی هستند که دستی بر ادبیات نمایشی داشتند یا از آن تاثیر گرفته‌اند. او سپس با تاکید بر لزوم تفکیک تله تئاتر از تئاتر صحنه،

رضا حامدی خواه:

اول بازیگر می‌شوند و بعد برای تلویزیون دردرس می‌سازند

بیان کرد: بعضی افراد با ضبط تئاتر صحنه فکر می‌کنند جای تله تئاتر را پر کرده اند، در صورتی که اینطور نیست. ضبط تئاتر صحنه یا رعایت اصول کیفی نیز جذابیت‌های به خصوص خودش را دارد اما نه به این معنا که جای تله تئاتر را پر کند یا تلویزیون فکر کند به تئاتر کمک کرده است. حامدی خواه گفت: گاهی تله تئاتر درست معنا نمی‌شود. تله تئاتر شامل مجموعه‌های نمایشی هم می‌شود «مثل آبان»، «سلطان و شیان»، مجموعه‌های محمد رحمانیان، حمید لیخنده، خود بنده و حسن فتحی مجموعه نمایشی محسوب می‌شوند. دست اندرکاران این کارها افراد تئاتری هستند. در حوزه طنز هم این ساختار وجود دارد. در حوزه نمایش عروسکی تلویزیونی نیز می‌توان به مجموعه «خانه مادریزگ» اشاره کرد. رضا

حامدی خواه در ارتباط با گونه‌های مختلف نمایشی چنین اظهار کرد: اساساً وقتی یکی از افعال مهم تئاتر از دست می‌رود، آن اثر دیگر تئاتر نیست. تئاتر سه ضلع دارد: متن یا اندیشه، اجرا و مخاطب زنده. وقتی مخاطب زنده گرفته می‌شود، دیگر تئاتری وجود ندارد اما ضبط تئاتر، گونه‌های مختلفی دارد. خیلی از سریال‌های ما نمایشی هستند به این معنا که بهره مندی شان از حوزه دراماتیک زیاد است. برای مثال سینمای اصغر فرهادی مبتنی بر درام است و از تئاتر به آن رسیده است. در صورتی که سینمای عباس کیارستمی مبتنی بر گرافیک و هنرهای تجسمی است و از نقاشی و شعر و عکس به سینما رسیده است. او با بیان این که ضبط تئاتر صحنه، پیوندی میان سینما، تئاتر و تلویزیون محسوب می‌شود، در

توضیح این اظهار نظر بیان کردند: این پیوند، بازار کار را برای تئاتری‌ها فراهم می‌کند اما تعدادی از دوستان تئاتری می‌خواهند به زور تئاترشان را از تلویزیون بخش کنند که این امکان پذیر نیست. حضور هنرمندانی مثل حسن فتحی، محمد رحمانیان، بیژن صمصامی و ... لازم است تا یک اثر دراماتیک به یک اثر تلویزیونی برمخاطب تبدیل شود. حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تئاتر و نمایش محروم کرده است، تصریح کرد: مدیران ما بخشی تله تئاتر را متوقف کرده اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می‌کنند، چون چاره‌ای ندارند. افسرادی که حتی بیان درستی ندارند و نمی‌توانند درست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند، بازیگر می‌شوند و بعد هم با یکسری حاشیه برای تلویزیون دردرس ایجاد می‌کنند، در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود. اغلب این افراد ریشه ادبیات و فرهنگ نمی‌دانند.

تعویق اجرای یک تئاتر با بازی آزاده صمدی

نمایش «رنالیسم مصنوعی» به دلیل مشکلات فنی گروه نمایش، با یک روز تاخیر به روی صحنه می‌رود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی و امور بین الملل تماشاخانه‌ی ایران شهر، نمایش «رنالیسم مصنوعی» نوشته‌ی سمانه زارعی و به کارگردانی ایمان اسکندری که قرار بود از امروز، دوشنبه ۱۴ شهریور در سالن استاد سمندریان اجراهای خود را آغاز کند، تنها به دلیل مشکلات فنی مرتبط با تولید اثر در گروه نمایش، با یک روز تاخیر و در روز سه شنبه ۱۵ شهریور ساعت ۲۱ به روی صحنه خواهد رفت. با هماهنگی‌های صورت گرفته از سوی تماشاخانه‌ی ایران شهر و گروه نمایش «رنالیسم مصنوعی» ضمن عذرخواهی از مخاطبان فرهیخته‌ی تئاتر بابت مشکل پیش آمده؛ تماشاگرانی که برای روز دوشنبه ۱۴ شهریور اقدام به پیش خرید بلیت‌های این نمایش کرده بودند می‌توانند در روز دیگری به تماشای این اثر بنشینند. در غیر این صورت مبلغ بلیت خریداری شده به حساب آنها بازگردانده خواهد شد. اسماعیل گرجی، سمانه زارعی، شبهم دادخواه، محمد برهمنی، امیراحمد قزوینی و آزاده صمدی بازیگران این نمایش هستند.

همکاری امیر جعفری و نازنین کریمی با رحمانیان

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیرحسین نفر روی صحنه‌ی پردیس تئاتر شهرزاد می‌روند. به گزارش ایسنا، طبق اعلام روابط عمومی این نمایش، امیر

جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیرحسین نفر از یک‌شنبه ۲۰ شهریور ۱۴۰۱ روی صحنه‌ی پردیس تئاتر شهرزاد می‌روند. این نمایش براساس نمایشنامه‌ی «اتاق ورونیکا» اثر آیرا لویین و برگردان شهرام زرگر است. در خلاصه داستان آمده است: زن و مرد مسنی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می‌کشاند و این سرآغاز بازی خون‌بار و دهشتناکی ست که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد... دیگر عوامل این نمایش عبارتند از: موسسه فرهنگی هنری دی (مجری طرح)، محسن شاه‌ابراهیمی (مدیر هنری)، مریم ناظم‌الرعایا (طراح صحنه)، مرتضی نجفی (طراح نور)، نازلی ملکی (طراح لباس)، مهسان خداکرمی (طراح چهره‌پردازی)، داریوش یگانه (مدیر تولید)، حسن علیشیری (مشاور کارگردان)، پدیده جمالها (دستیار کارگردان و برنامه‌ریز)، علیرضا فولادشکن، محمود زهره‌وند (گروه کارگردانی)، ناصر آراین (دستیار تولید)، حامد حکیمی (طراح اعلان و دیوارکوب)، آرش آقابیک (جلوه‌های ویژه میدانی)، محمدصادق زرجویان (عکس و تیزر)، آوا فیاض (مدیر تبلیغات و روابط عمومی)، نازلی بخشایش (نوازنده هارپ)، عاطفه آقاسی، صحیفه رنگرز (تبلیغات).

بازیگر نمایش «فلزات چکش خوار»:

فضای سینما و تئاتر بی رحم است

بازیگر نمایش «فلزات چکش خوار» گفت: دوران طلایی تئاتر گذشته است و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. فضای تئاتر و سینما به قدری رک و بی رحم است که اگر خوب نباشید حذف می شوید. سهیل بابایی که هم اینک خود را برای سه اجرای بین المللی تئاتر در اروپا و آمریکا آماده می کند اظهار داشت: انگار که یک سری آدم جمع می شوند و به واسطه عشق و علاقه ای که دارند دور هم تفریحی می کنند. چون هم اتفاق هایی که در خود هنرمندها و شکل گیری کار و اثر برای آن ها می افتد و هم مسائل پشت پرده و سیستم مدیریتی تماشاخانه ها و تئاتر، تأثیرات عجیب و غریبی روی هم می گذارند.

این بازیگر تئاتر که در سال ۱۳۹۱ در سریال آخرین روزهای زمستان به کارگردانی محمدحسین مهدویان ایفای نقش کرده، می گوید: اگر تئاتر را به روزهای طلایی خود نزدیک نکنیم به تدریج دیگر تئاتری برای ما باقی نمی ماند.

به گفته بابایی، دهه های ۷۰ و ۸۰ و اوایل ۹۰ دوران طلایی تئاتر بود و اکنون جانی برایش باقی نمانده است. او می گوید با محدودیت هایی که اعمال می شود تئاتر دیگر تبدیل به تفریح برای هنرمند می شود و جدیتی که باید در کار خود داشته باشد به دلیل نیاز مالی نخواهد داشت.

او درباره بازگشت دوباره خود به تصویر می گوید: ترجیح می دهم به کار خوب برگردم و این از همه چیز برای من مهمتر است.

بازیگر سریال کیمیا به کارگردانی جواد افشار اظهار داشت: این که مدیوم های متفاوت در تئاتر و سینما بازیگر را به چه سمتی هدایت می کند کار بازیگر است و تفاوتی نمی کند که در کدام یک از این ها ایفای نقش کند و اگر این دو با هم ترکیب شوند اتفاق مثبتی می افتد.

وی افزود: یک هنرپیشه برای این که کار خود را درست ارائه کند از تمرین ها، فضا و تربیتی که تئاتر می تواند برای یک بازیگر داشته باشد استفاده و این تجربیات را وارد بازی کند.

بابایی ادامه داد: استثناهایی هم وجود دارد که بازیگرانی بدون کار تئاتر وارد تصویر می شوند اما در اصل چون پایه تئاتر است انتقال بازیگر از سینما به تئاتر و برعکس را عجیب و غریب نمی بینم و باید این اتفاق بیفتد؛ چون هر دو یک سری مطالعات و تجربیاتی دارند که به بازیگر کمک می کند اما این که در روندهای دیگر چون مسأله اقتصادی چقدر می تواند به بازیگر کمک کرده و یا آسیب بزند بحث دیگری است.

منبع: ایرنا

تئاتر

حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است

بلیت نمایش توضیح داد: برای اجراء ایران شاهر، شورای نظارت به صورت حضوری کار را دیدند و یکی دو مورد اصلاحی را به کار وارد کردند که در باره اش صحبت کردیم و حل شد. در نهایت برای ما آرزوی موفقیت کردند و به ما گفتند که می توانید صفحه فروش بلیت نمایش را باز کنید که مانیز این کار را انجام دادیم. اما باید از طرف اداره کل هنرهای نمایشی دستور باز شدن فروش بلیت به تیوال اعلام شود و دیگر دست گروه نیست.

رستمی فر گفت: این فرایند همان روز انجام نشد که البته مساله مهمی نبود و با یک تماس تلفنی یا یک ایمیل از طرف نماینده اداره کل هنرهای نمایشی به سایت تیوال حل شدنی بود اما چون با تعطیلی آخر هفته روبرو شدیم سایت فروش بلیت باز نشد تا اینکه روز شنبه ۵ شهریور ماه من دوباره به اداره کل هنرهای نمایشی مراجعه کردم و بعد از امضای دوباره مواردی که باید در اجرا اصلاح می شد، قرار شد سامانه فروش بلیت باز شود که این اتفاق تا ساعت ۱۱ شب امکان پذیر نشد در حالی که روز بعدش ۶ شهریور اولین اجرای نمایش بود و من تازه اجازه تبلیغات گرفته بودم.

این کارگردان خوزستانی با گلایه از اینکه چون گروه نمایش از فاصله دوری برای اجرا به پایتخت آمده بودند، می شد تعامل بهتری برای اجرای نمایش با آنها صورت گیرد، بیان کرد: گلایه من این است آیا وقتی شرایط گروه من را می بینند و اینکه من ۴۰ نفر آدم را از اهواز به تهران آوردم که حاصلش هزینه های خیلی زیادی مانند خرج رفت و آمد و خورد و خوراک، گرفتن پانسسیون و هزینه حمل دکور نمایش که با کامیون ۱۸ چرخ به تهران منتقل شده و بسیاری از هزینه های جانبی دیگر می شود، برداشته شدن چنین موانعی از جلوی پای گروه می تواند تا اندازه ای استرس را از روی دوش بچه ها بردارد. اولین اجرای مادر ایران شاهر در واقع اجرای ژنرال نمایش محسوب می شد که البته همین تعداد محدود تماشاگران هم از دیدن کار راضی بودند اما با توجه به هزینه هایی که متحمل شدم یک روز هم برای من یک روز است و چه بسا اگر من می توانستم از یک هفته قبل بلیت فروشی ام را باز و تبلیغات نمایش را شروع کنم از همان روز اول می شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان به دهان تماشاگر بیشتر فروش می کرد چون با این هزینه های سرسام آور ما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم.

کارگردان «مرثیه ای بر مرگ ژولیوس سزار» و چند مرغ از سیمرغ» که در تماشاخانه ایران شاهر به صحنه رفته در باره ویژگی های نمایش و حاشیه هایی که برای اجرای کار به وجود آمده بود، توضیحاتی ارائه داد.

مجتبی رستمی فر کارگردان نمایش «مرثیه ای بر مرگ ژولیوس سزار» و چند مرغ از سیمرغ» که بعد از حاشیه های فراوان بالاخره از چند روز قبل اجرای خود را در تماشاخانه ایران شاهر آغاز کرده است در این باره به خبرنگار مهر گفت: بعد از لغو اجرای مادر سالن اصلی تئاتر شهر و بد اخلاقی هایی که از مجموعه دیدیم نمایش توانست با همکاری تماشاخانه ایران شاهر در این مجموعه اجرا بگیرد. با توجه به تجربه قبلی که برای اجرای نمایش «تاکسیدرمی» در تالار مولوی داشتم تصورم این بود که روال کار به همان ترتیب است چون به دلیل اینکه گروه من ساکن اهواز هستند ما بعد از گرفتن مجوز متن، فیلم نمایش را برای شورای نظارت ارسال کردیم و بعد از بازبینی و گرفتن مجوز، یک روز قبل از آغاز اجرای عمومی بازبینی زنده رفتیم. زمانی هم که فیلم کار را ارائه دادم تعهد داده بودم که بر اساس همان فیلم اجرا خواهیم رفت. برای اجرای این نمایش هم همان روند را در پیش گرفتیم که متأسفانه اتفاقات دیگری افتاد و مدیریت تئاتر شهر بدون اطلاع دادن به گروه، نمایش دیگری را جایگزین کار کرد و دلیلش را هم طولانی شدن روند دریافت مجوز عنوان کرده بود.

وی ادامه داد: البته در نهایت من دلیل این همه فشار و حساسیت های بی مورد در باره این نمایش را درک نکردم. در ادامه من همان فیلم اجرای جشنواره را برای بررسی به تماشاخانه ایران شاهر ارائه دادم که همین جاز مدیریت و پرسنل این مجموعه برای همراهی با گروه سیاستگزاری می کنم. تماشاخانه ایران شاهر با توجه به اتفاقاتی که افتاده بود یک بازه زمانی برای آماده سازی نمایش برای مادر نظر گرفت و در نهایت قرار شد کار از ۶ تا ۳۱ شهریور در سالن ناظرزاده کرمانی به صحنه برود.

اگر من می توانستم از یک هفته قبل بلیت فروشی ام را باز و تبلیغات نمایش را شروع کنم از همان روز اول می شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان به دهان تماشاگر بیشتر فروش می کرد چون با این هزینه های سرسام آور ما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

پیشهادهای ویژه هفت صبح

زمان	مکان	بازیگران	کارگردان	نمایش
۳۰	تئاتر شهر	رضا کیانیان، لیلی رشیدی	آروند دشت آرای	پدر
۳۰	تئاتر مولوی	مسعود طبیبی، حسین ابراهیم نیا	مسعود طبیبی	بستردم همت
۳۰:۱۵	تئاتر شهر	آناه جابود، فاطیما سرلک	زهره بهروزی نیا	بازی بزرگ
۱۸:۳۰	پردیس سینما	سینا زارعی، صدف کاشفی	ارسلان شهبازیگی	سونات جهنمی
۲۱:۳۰	تماشاخانه ملک	جوانه دلشاد، امیر غفارمنش	شیماء خاسب	شام خدا حافظی
۱۹	دیوار چهارم	سپیده ساعدی، امین جوادی	متین نجانی	آوازه خوان طاس
۲۰	تئاتر شهراد	ندا مقصودی، وحید نقر	محمدرضا پورحکیمی	خانه خراب

زردی که سفید را بلعید

درباره نمایش سفید

نمایش سفید نوشته امیر ابراهیم زاده، به کارگردانی صادق برقی این روزها در تماشاخانه سمندریان روی صحنه است. سفید حافظه تاریخی مادر است که اکنون پاک شده و فرزندان موث سعی دارند بر این لوح سفید هر آنچه خودشان می‌پسندند، بنویسند. چهار دختر و دو شخصیت مرد غایب - پسر بزرگ و داماد کوچک - و دو شخصیت مرد حاضر - پسر کوچک و داماد بزرگ - داریم که در ادامه به دلیل وجودی آنها خواهیم پرداخت.

موضوع دارای اهمیت در این نمایش وجود چهار دختر به‌عنوان نماینده چهار دهه از فرزندان ایران است، نسل سوم، که نوه مادر دچار بحران شده قلمداد می‌شود نیز غایب است. انتخاب کاراکتر زن به‌عنوان پرچمدار نسل‌های مختلف بسیار هوشمندانه است. اول اینکه در واقع دختر سهم‌الارث کمتری می‌برد و با وجود دو برادر، هر چهار نفر وزنی مساوی دو برادر خواهند داشت ولی در جهان برساخته نمایش دختران صاحب زندگی مادر هستند و آنها هستند که نقش مادر را می‌سازند و در زندگی والدین تاثیرگذار هستند، دوم اینکه در این چهار دهه تمام حرکت‌ها و جنبش‌ها از سوی زنان شکل گرفته و آن‌ها پیشرو در تاریخ‌سازی بوده‌اند.

دختر اول که خانم زهرا مهرایی این نقش را ایفا می‌کند، نماینده نسل اواخر دهه پنجاه و اوایل دهه شصت است، با همان نگرش و همان استواری کلام، نسلی که گمان می‌کند به دلیل عملگرایی انقلابی در دهه تولدش می‌بایست همانطور عملگرا باشد و هر آن چیزی را که در مسیر اهدافش مانع است با خشونت حذف کند. فرزند انقلاب و جنگ نمایانگر تأثیرات همان روزها بر این نسل است. رفتار انقلابی حذف و انکار، او از بقیه متدین‌تر است و از لحاظ اجتماعی موفق‌تر است و همین موضوع برای او اعتماد به نفس و قدرت مدیریتی جهادی ایجاد کرده است. همه چیز از نگاه او باید دیده شود و هر آنچه را که به ساخت عقایدش لطمه وارد کند با خشونت انکار می‌کند.

دختر دوم با بازی سنانز آقایی نماینده نسل دهه شصت است، شاید واسطه یا اواخر دهه شصت، دلسوز است و رنج کشیده، قصدش این است که در ورود مادر شیرینی‌ای که مورد علاقه مادر است بپزد، آنچه کام مادر را شیرین کند و بر حافظه سفید شده‌اش

خاطره‌ای که یادآور شیرینی‌های زندگی باشد نقش ببندد. به ظن او مادر ساقه عروس دوست داشته و خاطرات مادر از ساقه عروس شروع گره دوم روایت است. او خود در زندگی مشترک دچار مشکلاتی است و تمام مدت با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کند که باعث شده تا شکسته‌تر شود. نسلی سوخته، که کمترین حلاوت را در زندگی چشیده و حالا در فقدان این حلاوت در پی شیرین کردن کام دیگران است.

دختر سوم که بی‌تا عزیز نقش او را ایفا می‌کند، نماینده دهه هفتاد است، او و همسرش به شدت کار می‌کنند تا در فضای نئولیبرالیستی تولید شده در این سال‌ها بتوانند زندگی‌شان را پیش ببرند، همسرش خیلی در فضاهای خانوادگی حضور نمی‌یابد و به نوعی نماینده طبقه روشنفکر و روشنگر در انزوا رفته است. او دچار بیماری پوستی‌ای است که بر اثر اضطراب و فشارهای اجتماعی بروز می‌کند، انزوا و به‌واقع انزوایی خودخواسته است، اما در حقیقت ماجرای این منزوی شدن حاصل عملکرد خانواده با اوست. موردی که درباره همسر دختر دوم نمی‌بینیم، او دارای ایراداتی است که به رغم اینکه مورد تایید خانواده نیست، باعث شده به انزوا رانده شود. او خود را عضوی از خانواده می‌داند و با تمام خشونت ذاتی‌اش در فضای خانواده وجود خودش را تحکیم می‌کند.

دختر چهارم که نماینده نسل دهه هشتاد است، در ابتدا عملگراست ولی با فشار دیگر خواهران - نماینده‌های نسل‌های دیگر - به انفعال می‌رسد. به نظر می‌آید فاجعه ایجاد شده در خانه که بحران ناشی از آن تولید درام را رقم زده است، به وسیله او و به عمد انجام شده و دامان کل جامعه نمادین را در بر گرفته است. فاجعه‌ای سخت، آپستن شدن دختر که تابوشکنی است، موردی که به هیچ‌عنوان تحمل

نخواهد کرد و بیش از این پسر کوچک خانواده را طرد کرده است، عملگرایی همراه با اندیشه خام جوانی بحران را رقم می‌زند.

تمام نمایش مواجهه این چهار دختر با بحران به معنای امر نو است، همگی نسل‌ها می‌خواهند تاریخ‌نگاری خود را داشته باشند بر امر نو. و پسر کوچک که از خانه طرد شده و حالا با مرگ پدر به جست‌وجوی خود از دست‌رفته‌اش باز می‌گردد. غافل از اینکه هیچ‌کدام از خواهران اینگونه نیستند. در واقع از لحاظ نشانه‌شناسی جامعه‌نگر، حضور پسر کوچک نیز همانند پسر بزرگ که اخته شده است باید به غیاب می‌انجامید، چرا که او نماینده هیچ نسلی نیست و حتی در مواجهه با امر نو، تلاشی جهت تحریف حافظه تاریخی مادر نمی‌کند و خودش نیز سردرگم است، نه مادر پیشین را می‌خواهد و نه در خلق مادری جدید پیشنهادی دارد، حضورش حتی برای شکستن فضای زنانه کافی نیست و خط روایت را از مسیرش خارج می‌کند.

کارگردان زرد بر روی دیوار نیز بسیار جالب است. رنگ زرد که می‌تواند نشانه‌ای از اضطراب و افسردگی باشد، در کل جامعه نمادین جهان بر ساخته برقی جای دارد. تقابل وسایل نو و کهنه، اتاق کوچک و راهرویی که به تاریکی فرو می‌رود، نشانی از طراحی صحنه سعید حسنلو و درک درست شیوه کارگردانی به‌دقت و وسواس شکل گرفته است. از دیالوگ‌های پینگ‌پنگی که اوج می‌گیرد و با واکنش احساسی هر یک از شخصیت‌ها خاموش می‌شود؛ میزانسن‌های ساده ولی فکر شده و استفاده بهینه از هر آنچه بر صحنه وجود دارد، نتیجه‌ای دلچسب از نمایش رئالیستی است که در یاد می‌ماند.

کار سختی نیست

نگاهی به نمایش «گرچه در شب» به کارگردانی «رامین دولت‌آبادی»

نمایش «گرچه در شب» با متنی از «جان ویلارد» در خانه هنر آبان از ۲۶ مرداد تا ۱۱ شهریور روی صحنه رفت. «رامین دولت‌آبادی» یک سال بعد از تجربه نمایش خوک هندی کارگردانی این اثر را به عهده دارد. دولت‌آبادی این نمایش را با محدودیت سنی بالای ۱۶ سال و فضای ترسناک روی صحنه برده است. متنی کلاسیک که قبلاً از آن فیلمی صامت ساخته شده و نقدی هم بر مشکلات اجتماعی و اقتصادی روز جامعه دارد. داستان حول خاندان مرحوم وست می‌گذرد که پس از بیست سال از قوت او در عمارت قدیمی وی برای خواندن وصیت‌نامه جمع شدند؛ اما پس از خواندن وصیت‌نامه اتفاقات عجیب و دلهره‌آوری رخ می‌دهد.

نمایش ژانری معمایی و ترسناک دارد اما وحشت را به شکل جدی و ملموس منتقل نمی‌کند؛ شاید برای این منظور نور و صدا می‌توانست خیلی بهتر از آن عمل کند تا حس ترس و هیجان به تماشاگر منتقل شود. بازیگران هم به دسته‌های خوب و متوسط تقسیم می‌شوند و نمی‌توان گفت که همه بازی قابل قبولی از خود ارائه می‌دهند. اما به جرات می‌توان گفت که نمایش مخاطب را با خود همراه می‌کند. اگر پیرزن را کاراکتر اصلی نمایش بدانیم، پس نمی‌توانیم نقش او را در پیشبرد بخش اصلی داستان انکار کنیم. پیرزن نمایش که توسط یک بازیگر جوان اجرا می‌شد نقش مهمی داشت که بر لبه یک تیغ حرکت می‌کرد و می‌توانست نمایش را به صعود یا سقوط

خوب را داد تا بتوان بعد آن به باقی اثرها خرده گرفت که سادگی و مهارت در نوع خود می‌تواند کافی باشد و این کار سختی نیست. از نکات منفی نمایش در شب حضور من وجود خردسالان در سالن نمایش بود که این مخالف ممنوعیت حضور آنان برای این اثر بود. در طول نمایش متوجه ترس آن‌ها از محیط می‌شدم که باعث آزرده‌گی بود. چه بسا بهتر بود این محدودیت ابتدا از جانب والدین و سپس از جانب مدیریت سالن کنترل شود. هرچند که بعد از نمایش متوجه شدم حضور آن‌ها به افتخار آخرین شب اجرای مادرشان است؛ اما صحنه ترس آن‌ها از ذهن خارج نمی‌شود. در پایان نمایش «گرچه در شب» برای یک کارگردان جوان یک مسیر روشن و رو به جلو است. در واقع می‌توان با اعتماد بر کارهای پیشین این کارگردان جوان به استقبال کارهای جدید او نیز رفت.

بکشاند. کاراکتر پیرزن اما با طراحی گریم و لباس قابل قبول از پس این مهم به خوبی برمی‌آید. از نقش‌های قابل تقدیر نیز می‌توان به نقش وکیل، دامپزشک و رئیس تیمارستان اشاره کرد که در نوع خود و با کمک گریم و طراحی لباس مناسب بسیار درخشان و باورپذیر حاضر می‌شوند. از کاراکترهای زن نیز بهترین بازی را نقش سوزان اجرا می‌کرد که با انرژی خوب و صدایی رسا در تمام نمایش حضور داشت و از پس نقش یک زن شلوغ و پر حاشیه به خوبی برآمد. نمایش رامین دولت‌آبادی را می‌توان اقتباسی قابل قبول از یک اثر خارجی دانست که با وجود نقاط ضعف خود بدون پیچیدگی و ادعا روی صحنه می‌رود. در روزهایی که اضافات روشنفکری را برای نوآوری به هنر و ادبیات می‌گنجانند؛ هنوز هم می‌توان یک اثر غیربومی را بدون دخل و تصرف اجرا کرد و در عین حال مخاطب را همراه و راضی داشت. می‌توان به این اثر نمره

همزمان با آغاز پیش فروش نمایش پوستر «آقای اشمیت کیه؟» منتشر شد

همدلی | پوستر نمایش «آقای اشمیت کیه؟» به کارگردانی سهراب سلیمی همزمان با آغاز پیش فروش نمایش منتشر شد. به نقل از روابط عمومی نمایش، پوستر نمایش «آقای اشمیت کیه؟» با طراحی ابراهیمی حقیقی منتشر شد. این نمایش نوشته

«سباستین تیری» با ترجمه شهلا حائری و کارگردانی سهراب سلیمی است که از دوشنبه ۱۴ شهریور ماه ساعت ۱۹ در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر به صحنه خواهد آمد. ایرج راد هنرمند و بازیگر با سابقه و همچنین شهره رعایتی، میثم رازفر و محمد کرمی بازیگران نمایش «آقای اشمیت کیه؟» هستند. در خلاصه داستان نمایش آمده: آقا و خانم قوچی، مبهوت و وحشت زده به دنبال اثبات هویت گم شده خود هستند. حقیقت کجاست؟! به راستی آقای اشمیت کیست؟! دیگر عوامل این اثر نمایشی عبارتند از: طراح صحنه: امیرحسین قدسی، موسیقی: صبا علی زاده، طراح پوستر و بروشور: ابراهیم حقیقی، طراح لباس: شهره رعایتی، منشی صحنه: بنفشه گودرزی، مدیر صحنه: سیامک مجیدی، دستیار مدیر صحنه: پرهام رفعتی، دستیار طراح صحنه: فرشید جعفری، عکاس: عماد دولتی، مشاور رسانه و تبلیغات: شقایق فرشته. علاقه مندان می توانند بلیت نمایش را از سایت تیوال تهیه کنند.

مجتبی رستمی فر؛ کارگردان «ژولیوس سزار»:

حمایت از تئاتر شهرستان در حد شعار است

همین فشارها خواهد ادامه پیدا کند دیگر سمت تئاتر نخواهم آمد. مگر چقدر می‌توانم از جیب خودم، خانواده‌ام و بسیاری موارد دیگر هزینه کنم و در نهایت هم بیلان کاری‌اش برای کسانی که شعار حمایت از تئاتر شهرستان‌ها را داده‌اند حساب شود. حداقل انتظاری که ما داشتیم این بود که یک خیرمقدم از مسئولان تئاتر دریافت کنیم تا دل خوشی باشد برای این ۴۰ جوانانی که از یک شهر دور برای اجرا به تهران آمده‌اند. او درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی متذکر شد: این نمایش اقتباسی از «ژولیوس سزار» و «منطق الطیر؛ حکایت سیمرغ» عطار است. وقتی اقتباسی از ادبیات کلاسیک و کهن خارجی و ایرانی صورت می‌گیرد این ریسک هم وجود دارد که چقدر از مخاطبان نمایش با این داستان‌ها آشنا هستند از این رو باید همه تماشاگران را در نظر گرفت. من از همان ابتدا می‌دانستم برای روایت این دو داستان که یکی از آن‌ها از ادبیات کهن ایرانی و دیگری از ادبیات کلاسیک غرب نشأت می‌گیرد باید در فرم، رنگ، موسیقی و دکور نمایش از جلوه‌های بصری نیز بهره بگیرم و برای مخاطب جذابیت‌هایی ایجاد کنم تا همین ویژگی‌ها باعث شود تماشاگری که مثلاً «حکایت سیمرغ» را نخوانده بعد از اجرا در ذهنش علامت سوال‌هایی شکل بگیرد و برود داستان را بخواند چون در نهایت رسالت من هنرمند فرهنگ‌سازی هم است این کارگردان تئاتر خوزستانی یادآور شد: تلاش ما این بود که به معنای واقعی کلمه یک تئاتر روی صحنه ببریم و مطمئناً هر اثر نمایشی نقاط ضعف خودش را دارد و هر گروه خودش بیشتر از بقیه به نقاط ضعفش واقف است و نمایش من هم از این قاعده مستثنی نیست و مطمئناً این نمایش هم نقاط ضعف خودش را دارد. من در تلاش هستم برای فرهنگ‌سازی و اینکه نگاه‌های خاصی را که به تئاتر شهرستان‌ها وجود دارد، دور کنم و ثابت کنم می‌شود در استان‌ها هم نمایش‌هایی با پروداکشن بزرگ کار کرد. متأسفانه ما در استان خردمان سالن نمایش و امکانات نور و سسخت‌افزایی و پلاتو نداریم اما با همه مشکلات و دغدغه‌هایی که داریم، تلاشمان را می‌کنیم اما اگر در زمان اجرای عمومی هم با مشکلاتی این چنینی روبرو باشم دیگر چیزی جز یاس و ناامیدی برایمان نمی‌ماند. رستمی فر در پایان صحبت‌هایش اضافه کرد: من فرزند این آب‌و‌خاک هستم. ما در خوزستان ۸ سال برای این مملکت جنگیدیم و هنوز بعد از این همه سال با مشکلات بسیاری دست‌وپنجه‌نرم می‌کنیم. مادر ثروتمندترین استان کشور با بیشترین کمبود امکانات سر می‌کنیم. تنها دل‌خوشی امثال من به همین تئاتر کار کردن و استفاده از استعدادی است که خداوند در اختیارمان قرار داده است اما در این راه نیاز به حمایت داریم. چون من نوعی با پشتوانه شعار حمایت از تئاتر استان‌ها نمایشم را برای اجرا در تهران ارائه کردم اما باین‌همه مشکل مواجه شدم و در تأمین هزینه‌هایمان مانده‌ام. اگر بخواهیم نمایش را تمدید کنیم یا کار را در سالن دیگری به صحنه ببریم دیگر از عهده مخارج گروه برنخواهیم آمد.

تبلیغات گرفته بودم این کارگردان خوزستانی با گلایه از اینکه چون گروه نمایش از فاصله دوری برای اجرا به پایتخت آمده بودند، می‌شد تعامل بهتری برای اجرای نمایش با آن‌ها صورت گیرد، بیان کرد: گلایه من این است آیا وقتی شرایط گروه من را می‌بینند و اینکه من ۴۰ نفر آدم را از اهواز به تهران آوردم که حاصلش هزینه‌های خیلی زیادی مانند خرج رفت‌وآمد و خوردوخوراک، گرفتن پانسین و هزینه حمل دکور نمایش که با کامیون ۱۸۰۰ خرج به تهران منتقل شده و بسیاری از هزینه‌های جانبی دیگر می‌شود، برداشته شدن چنین موانعی از جلوی پای گروه می‌تواند تاندازهای استرس را از روی دوش بچه‌ها بردارد. اولین اجرای ما در ایرانشهر در واقع اجرای ژنرال نمایش محسوب می‌شد که البته همین تعداد محدود تماشاگران هم از دیدن کار راضی بودند اما با توجه به هزینه‌هایی که متحمل شدم یک روز هم برای من یک روز است و چه‌بسا اگر من می‌توانستم از یک هفته قبل بلیت‌فروشی‌ام را باز و تبلیغات نمایش را شروع کنم از همان روز اول می‌شد مخاطبان زیادتری را به سالن بکشانم و کار با تبلیغ دهان‌به‌دهان تماشاگر بیشتر فروش می‌کرد چون با این هزینه‌های سرسام‌آور اما امکان تبلیغات کمی برای نمایش داریم. رستمی فر متذکر شد: مگر چقدر این امکان برای تئاتر شهرستان‌ها فراهم می‌شود که گروهی نمایشم را در تهران اجرای عمومی ببرد آن هم نمایشی که برگزیده جشنواره تئاتر فجر شده است. این اتفاق نیاز به همراهی مسئولان اداره کل هنرهای نمایشی و حتی مسئولان استان خوزستان دارد. با توجه به شعار حمایت از تئاتر استان‌ها، ما نیاز به همراهی و رفع موانع داریم. گروه من به‌عنوان نماینده تئاتر استان‌ها به پایتخت آمده است آیا اداره کل هنرهای نمایشی در شهر به این بزرگی نمی‌توانند محلی برای اسکان بچه‌ها فراهم کند. ما که از آن‌ها هتل ۵ ستاره نخواستیم بلکه تنها انتظار یک جای خواب و یک وعده غذایی داریم. کارگردان «تاکسیدرمی» با اشاره به شعار حمایت از تئاتر استان‌ها که چند سالی است روی آن مانور داده می‌شود، گفت: وقتی شعاری را مطرح می‌کنیم باید همه جوانبش را در نظر بگیریم و گرنه در نهایت تبدیل می‌شود به شعاری که هیچ سودی برای کسی نخواهد داشت و به سرخوردگی و خستگی گروه می‌انجامد. من اگر

همدلی کارگردان «مرثیه‌ای بر مرگ ژولیوس سزار» و چند مرغ از سیمرغ» که در تماشخانه ایرانشهر به صحنه رفته درباره ویژگی‌های نمایش و حاشیه‌هایی که برای اجرای کار به وجود آمده بود، توضیحاتی ارائه داد. مجتبی رستمی فر کارگردان نمایش «مرثیه‌ای بر مرگ ژولیوس سزار» و چند مرغ از سیمرغ» که بعد از حاشیه‌های فراوان بالاخره از چند روز قبل اجرای خود را در تماشخانه ایرانشهر آغاز کرده است، گفت: بعد از لغو اجرای ما در سالن اصلی تئاتر شهر و بداخلای‌هایی که از مجموعه دیدیم نمایش توانست با همکاری تماشخانه ایرانشهر در این مجموعه اجرا بگیرد. بسا توجه به تجربه قبلی که برای اجرای نمایش «تاکسیدرمی» در تالار مولوی داشتم تصور این بود که روال کار به همان ترتیب است چون به دلیل اینکه گروه من ساکن اهواز هستند ما بعد از گرفتن مجوز متن، فیلم نمایش را برای شورای نظارت ارسال کردیم و بعد از بازبینی و گرفتن مجوز، یک روز قبل از آغاز اجرای عمومی بازبینی زنده رفتیم. زمانی هم که فیلم کار را ارائه دادم تعهد داده بودم که بر اساس همان فیلم اجرا خواهیم رفت. برای اجرای این نمایش هم همان روند را در پیش گرفتیم که متأسفانه اتفاقات دیگری افتاد و مدیریت تئاتر شهر بدون اطلاع دادن به گروه، نمایش دیگری را جایگزین کار کرد و دلیلش را هم طولانی شدن روند دریافت مجوز عنوان کرده بود. البته در نهایت من دلایل این همه فشار و حساسیت‌هایی می‌مورد درباره این نمایش را درک نکردم. در ادامه من همان فیلم اجرای جشنواره را برای بررسی به تماشخانه ایرانشهر ارائه دادم که همین‌جا از مدیریت و پرسنل این مجموعه برای همراهی با گروه سپاسگزاری می‌کنم. تماشخانه ایرانشهر با توجه به اتفاقاتی که افتاده بود یک بازه زمانی برای آماده‌سازی نمایش برای ما در نظر گرفت و در نهایت قرار شد کار از ۶ تا ۳۱ شهریور در سالن ناظرزاده کرمانی به صحنه برود. رستمی فر درباره دیر باز شدن صفحه فروش بلیت نمایش توضیح داد: برای اجرا در ایرانشهر، شورای نظارت به‌صورت حضوری کار را دیدند و یکی دو مورد اصلاحی را به کار وارد کردند که درباره‌اش صحبت کردیم و حل شد. در نهایت برای ما آرزوی موفقیت کردند و به ما گفتند که می‌توانید صفحه فروش بلیت نمایش را باز کنید که ما نیز این کار را انجام دادیم؛ اما باید از طرف اداره کل هنرهای نمایشی دستور باز شدن فروش بلیت به تیوال اعلام شود و دیگر دست گروه نیست. رستمی فر گفت: این فرایند همان روز انجام نشد که البته مسئله مهمی نبود و با یک تماس تلفنی یا یک ایمیل از طرف نماینده اداره کل هنرهای نمایشی به سایت تیوال حل شدنی بود اما چون با تعطیلی آخر هفته روبرو شدیم سایت فروش بلیت باز نشد تا اینکه روز شنبه ۱۵ شهریور ماه من دوباره به اداره کل هنرهای نمایشی مراجعه کردم و بعد از امضای دوباره مواردی که باید در اجرا اصلاح می‌شد، قرار شد سامانه فروش بلیت باز شود که این اتفاق تا ساعت ۱۱ شب امکان‌پذیر نشد. درحالی که روز بعدش عشهریور اولین اجرای نمایش بود و من تازه اجازه

سالاری، معاون امور هنری وزارت ارشاد در دیدار با مهدی متوسلی نویسنده تئاتر:

استقبال از نمایش «خورشید کاروان» مهم‌ترین نکات این نمایش است

تئاتر این کشور باشیم. کاظم نظری در ادامه این دیدار ضمن اهمیت پاسداشت مقام والای جانبازان با اعلام آمادگی برای حمایت از تولید آثار جدید توسط مهدی توسلی گفت: شما نمایشی را خلق کردید که هنوز در شهرهای ایران توسط گروه‌های مختلف برای زنده نگه داشتن یاد و خاطره سیدالشهدا روی صحنه است و با قلم شیوایی که دارید در نمایش‌های آیینی تأثیرات بسزایی گذاشتید.

مهدی توسلی از باسابقه‌ترین فعالان تئاتر ایران است و از نمایش‌های به‌یادماندنی این نویسنده می‌توان به «خورشید کاروان»، «آذان صبح»، «پنجره فولاد»، «زخم مدینه»، «از خاک تا افلاک»، «سرداران» و اجرای ارکستر «هلال کاروان» و... اشاره کرد.

معاون امور هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی در پایان این دیدار با اهدای لوح تقدیر از مهدی متوسلی هنرمند جانباز کشور تجلیل و قدردانی کردند.

کاروان» گفت: استقبال مخاطبان از نمایش «خورشید کاروان» طی ۳۰ سال اجرای این اثر، یکی از مهم‌ترین نکات آن است. شما از جانبازان گران‌قدر دوران دفاع مقدس هستید و امیدواریم به‌زودی شاهد اثری فاخر و جدید از شما در عالم

معاون امور هنری در دیدار با مهدی متوسلی گفت: استقبال مخاطبان از نمایش «خورشید کاروان» طی ۳۰ سال اجرای این اثر، یکی از مهم‌ترین نکات آن است. شما از جانبازان گران‌قدر دوران دفاع مقدس هستید و امیدواریم به‌زودی شاهد اثری فاخر و جدید از شما در عالم تئاتر این کشور باشیم. محمود سالاری، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی و محمود فرهنگ، مدیر کانون تئاتر دینی، با حضور در منزل مهدی متوسلی، نویسنده، تهیه‌کننده و جانباز دفاع مقدس از این هنرمند دیدار کردند.

مهدی متوسلی، نویسنده و تهیه‌کننده تئاتر با اشاره به فراگیری کرونا در دو سال گذشته از لزوم ادامه حمایت‌ها از هنرمندان عرصه‌های مختلف اشاره کرد و از آمادگی خود برای اجرای موسیقی نمایشی جدید و اجرای «خورشید کاروان» خبر داد. محمود سالاری، معاون امور هنری با اشاره به نمایش «خورشید

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۵ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۵

تئاتر میدانی فاصله میان هنر؛ تئاتر و مردم را برمی دارد

مسعود روبروی، نویسنده

هنر تئاتر و نمایش اتفاقی است که در لحظه شکل می‌گیرد؛ نه مثل سینما و تلویزیون که قابلیت ضبط و تکرار مجدد دارد و نه می‌توان مثل شعر و نوشته‌های ادبی آن را با واژه‌ها توصیف کرد و به بند کشید.

هنری با اصالت و کهن که هنرمند برای آموختن ابعاد مختلف آن نیازمند فراگیری و تسلط بر سایر حوزه‌های هنر از جمله موسیقی، شعر و ادبیات و حتی نقاشی است و البته همه اینها با مفهومی «مخاطب» و «مردم» گره خورده است؛ چرا که اساسا هنر نمایش تنها در جریان اجرا و قرار گرفتن در مقابل مردم و مخاطبان است که به عنوان پدیده هنری کامل می‌شود؛ شکل می‌گیرد؛ ارزش و اعتبار پیدا می‌کند.

اما واقعیت این است که چه بخواهیم یا نخواهیم، باور داشته باشیم یا نداشته باشیم، در هر صورت هنرهای نمایشی به ویژه در حوزه تئاتر و نمایش حداقل بعد از به انزوا رفتن هنرهای اصیل مثل پرده‌خوانی و تمزیه در ایران، تبدیل به یک هنر ششیک و تزئینی شده است که بیشتر از عموم مردم، همیشه مورد استقبال طبقه خاصی از جامعه بوده است.

مخاطبانی که بخش عمده‌ای از آن‌ها طی این سال‌ها همانند یک شایبلون در سالن‌های مختلف تئاتر کسب شدند تا هنر نمایش روزگار خود را در بیشترین فاصله از جامعه و مردم کوچک و بازار نگذراند. هنری که البته اصلی‌ترین خاستگاه آن حداقل در ایران، همین کوچه و بازار بوده است.

در چنین شرایطی شاید هیچ راهی بهتر از این نباشد که در اولین قدم فاصله بین مردم و هنر تئاتر و هنرمندان آن برداشته شود؛ مسئله‌ای که نمایش‌های میدانی می‌تواند یکی از بهترین پاسخ‌ها به آن باشد؛ به ویژه اگر این نمایش‌ها با مفاهیم عرفی و اعتقادی جامعه ایرانی که در واقع هویت آن است، گره بخورد.

نمایشی که گستردگی دامنه مخاطبان آن به قدری زیاد بود که رهبر معظم انقلاب اسلامی نیز بر لزوم تکثیر این شیوه خاص از نمایش‌سازی تاکید کردند و به تعبیر ایشان «مثل تئاتر از غرب به ما نرسیده و طراحی بومی و اسلامی دارد»؛ گویی که ایشان نیز به خوبی دریافته بودند که مزیت عناصر مومن نظام و انقلاب در حوزه هنرهای نمایشی، دقیقا در ورود به چنین عرصه‌هایی است؛ عرصه‌هایی برای حرف زدن با مخاطبان عام و البته در مقیاسی چندین برابر تئاترهای مرسوم سالنی است.

نمایش‌های میدانی نه فقط از باب اینکه هر شب چندین هزار مخاطب دارند و در طول چند شب اجرای پشت-پشت سرهم گاهی تا ده‌ها هزار نفر تماشاگر این نمایش‌ها خواهند شد بلکه بیشتر از باب وسعت کار و ابعاد متنوع آن است که موجب توجه و حتی تحیر بسیاری از کارشناسان و مخاطبان شده است.

نمایش‌ها برای تکرار این پدیده ناظر در سایر شهرها و استان‌های کشور و توسط تیم‌های دیگری نیز صورت گرفته و در ادامه نیز سازمان اوج نمایش‌هایی را آماده به روی صحنه رفتن دارد؛ اما در میان همه این تلاش‌ها «تئاتر از مسیح» بیش از سایرین به ذائقه مخاطبان خوش آمده است. جالب اینکه علاوه بر تکرار ویژگی‌های خاصی نمایش‌های موفق قبلی مثل «تسب آفتابی» و «روشنای شب، تار»، این بار برپاکندگاران «تئاتر از مسیح» در ابتکاری جالب‌توجه سعی کردند تا پیوندی سلسله وار از وقایع کریلا تا مقاومت مردم سوریه و عراق را پیش چشم مخاطب به تصویر بکشند.

پدیده‌ای که رواج آن این روزها دمار از روزگار هنر تئاتر و هنرمندان واقعی آن درآورده است و ورود چهره‌های سینمایی یا سلبریتی‌های فضای مجازی به آن، حالا نمایش‌های لاکچری را تبدیل به غده سرطانی هنر نمایش ایرانی کرده است؛ سرطانی که متأسفانه این روزها به شدت در حال تکثیر و رشد است؛ جالب اینکه خالقان این نمایش‌ها حتی زحمت خلق قصه‌هایی ایرانی و جدید را نیز به خود ندادند و دست بر روی قصه‌های معسوف خارجی مثل «دینوایان» و «اولیور تولیوست» گذاشتند!

شاید بزرگترین تفاوت نمایش‌های میدانی از قبیل «تئاتر از مسیح» با نمایش‌های لاکچری دقیقا در همین باشد که اولی برای دیده شدن توسط همه مردم و دومی برای دیده شدن توسط گروه و طبقه خاصی از مردم ساخته شده‌اند؛ پس به همین خاطر است که ورود به عرصه اول و ساخت نمایش‌های میدانی اساسا کار هر هنرمندی نیست؛ اما عرصه دوم جایی است که با عقبه طولانی اجرای نمایش‌های سالنی، از ریسک کمتری برای ورود هنرمندان برخوردار است.

گفت‌وگو با رضا حامدی خواه، کارگردان و تهیه کننده:

حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می رساند

هر جناح و دسته بندی حرف یکدیگر را می فهمیدیم اما الان حداقل ها هم رعایت نمی شود و فهم مشترکی وجود ندارد در نتیجه گفت وگویی شکل نمی گیرد که به کار منجر شود. **بعد از ۲۵ سال تجربه در تله تئاتر، باید در ملک سرمایه گذاری کنم**

او با بیان اینکه اغلب افراد در جایگاه مناسب خود در تلویزیون مشغول به کار نیستند، گفت: تلویزیون بازمانده است و جای کار زیادی دارد. افرادی که قبلاً در این حوزه فعال بودند، مشغول به کارهای دیگری هستند و در صداوسیما اغلب افرادی مشغول به کار هستند که تحصیلمکرده رشته های متعددی هستند. در نتیجه کار را بلد نیستند و به همین علت به حذف کردن روی می آورند.

او افزود: این جالب است که من بعد از یک تجربه ۲۵ ساله در تله تئاتر، باید در ملک و پتروشیمی سرمایه گذاری کنم و در عوض کسانی که متالوژی می دانند باید در ارتباط با تولیدات برنامه های تلویزیونی تصمیم گیری کنند.

این کارگردان و تهیه کننده یادآور شد: سال گذشته از من دعوت شد تا برای کمک جهت ضبط یک مجموعه نمایشی به استودیو بروم و آنجا متوجه شدم که چند میلیارد تومان به هدر رفته است و در انتها یک مجموعه ۹۰ قسمتی با چند میلیارد تومان هزینه خوابید. با وضع اقتصادی کشور ما جای این اما و اگرها نیست و بهتر است افراد بی تجربه در این راستا مشورت بگیرند.

او به وضعیت افراد فعال در حوزه تله تئاتر اشاره کرد و گفت: در حال حاضر این افراد خانه نشینند یا در قید حیات نیستند یا مهاجرت کرده اند و یا اشتیاقی به کار ندارند. دو سال پیش با همین انگیزه مسئول بخش تلویزیونی فستیوال فجر شدم تا همین حرف ها را به بقیه افراد بزنم و بازار کار جدیدی شکل بگیرد اما اثربخش نبود.

هر تلفن همراه یک رسانه

این کارگردان با اشاره به اینکه هر تلفن همراه یک رسانه محسوب می شود پیشنهاد کرد: می توان برای تلفن همراه، سایر پلتفرم ها و رسانه هایی که بخشی از تولیداتشان مجازی است، اثر نمایشی تولید کرد. در حال حاضر جوان طنازی که از طریق همین راه، در ارومیه تعداد زیادی دنبال کننده دارد یا جوانی که در سبزوار از طریق شبکه های اجتماعی دو میلیون دنبال کننده واقعی دارد، قدرتش از تلویزیون بیشتر است. می توان به این افراد آموزش داد و از این استعدادها استفاده کرد اما به نظر می رسد تلویزیون درک درستی از این موضوع ندارد و احساس نیاز نمی کند.

حاشیه برای تلویزیون در دسر ایجاد می کنند؛ در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می شود. اغلب این افراد ریشه، ادبیات و فرهنگ نمی دانند. این کارگردان در ادامه بیان کرد: روزنامه های زرد ما نیز هر روز دچار این نوع خبرها می شوند. گاهی خبرگزاری های اصیل ما از کسانی به عنوان بازیگر یاد می کنند که هنوز به بیان و بدن و حس خودشان به دهکداند.

حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می رساند

او در ادامه صحبت هایش بار دیگر به حذف تله تئاتر از تلویزیون اشاره کرد و گفت: تله تئاتر در گذشته بستری برای کشف استعدادها، تربیت، پرورش و معرفی به تلویزیون و سینما بود اما در حال حاضر از آن محروم شده ایم و بیش از ۱۰ سال است که این پشتوانه از ساختار تلویزیون حذف شده است. او افزود: مدیران ما نسبت به تله تئاتر آگاهی ندارند و تصور می کنند ساخت تله تئاتر کاری پرهزینه و عبث است. هنگامی که برنامه ای برای طولانی مدت وجود نداشته باشد مدیران احساس نیاز به کادرسازی نمی کنند. در این شرایط هر کسی به این ساختار وارد می شود. به عنوان مثال در حال حاضر همه تصور می کنند که خوش صدا هستند و رمان می خوانند اما از بینشان شاید تنها سه نفر باشند که صدایشان برای این کار مناسب است. در این فضا نیز شرایط همین گونه است. حامدی خواه بر این باور است که حذف تله تئاتر پیش از همه به خود تلویزیون آسیب می رساند و در ارتباط با همین موضوع تصریح کرد: تلویزیون پشتوانه ای ندارد. مدت طولانی از زمانی که در تلویزیون برنامه داشتم نگذشته است، اما در حال حاضر احساس می کنم با افرادی گپ و گفت می کنم که قبل تر در سازمانی دیگر مشغول به کار بوده اند و به همین علت حرف یکدیگر را نمی فهمیم. ما و مدیران قبلی، فارغ از

«با حذف تله تئاتر، تلویزیون شبیه به آدمی است که گویی قطع عضو شده. طبیعی است که بازگشت تله تئاتر راه نجاتی برای این رسانه محسوب می شود، زیرا تلویزیون یکی از ارکانش را از دست داده است و هر چه از نبود این ساختار بیشتر بگذرد، اوضاع بدتر خواهد شد. نسل جدید باید این ارکان را بشناسد و با تله تئاتر آشنا باشد.»

او اظهار کرد: تله تئاتر اساساً پرهزینه است، اما به کشف استعدادها می انجامد. اغلب هنرمندان برجسته نظیر محمد رحمانیان، مرضیه برومند، مهدی فخیم زاده و حمید لیخنده از عرصه هنرهای نمایشی به تلویزیون رفتند و پرورش پیدا کردند و در آینده تبدیل به کارگردان های مطرحی شدند. پشتوانه کارگردان های مطرح کشور نیز، تله تئاتر و نمایش تلویزیونی است.

او یادآور شد: در عرصه بازیگری نیز شرایط به همین صورت است. داوود رشیدی، سعید پورصمیمی، سعید نیک پور، مهدی سلطانی، مهران احمدی و بسیاری دیگر از هنرمندان، اولین کار خود را با تله تئاتر آغاز کرده اند اما مدتی است که تلویزیون این فرصت را از خودش دریغ کرده است.

او سپس با تأکید بر لزوم تفکیک تله تئاتر از تئاتر صحنه، بیان کرد: بعضی افراد با ضبط تئاتر صحنه فکر می کنند جای تله تئاتر را پر کرده اند؛ در صورتی که اینطور نیست. ضبط تئاتر صحنه با رعایت اصول کیفی نیز جذابیت های به خصوص خودش را دارد اما نه به این معنا که جای تله تئاتر را پر کند یا تلویزیون فکر کند به تئاتر کمک کرده است.

حامدی خواه گفت: گاهی تله تئاتر درست معنا نمی شود. تله تئاتر شامل مجموعه های نمایشی هم می شود. «مثل آباد»، «سلطان و شبان»، مجموعه های محمد رحمانیان، حمید لیخنده، خود بنده و حسن فتحی مجموعه نمایشی محسوب می شوند. دست اندرکاران این کارها افراد تئاتری هستند. در حوزه طنز هم این ساختار وجود دارد. در حوزه نمایش عروسکی تلویزیونی نیز می توان به مجموعه «خونه مادرپزرگ» اشاره کرد.

اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می شود

حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تئاتر و نمایش محروم کرده است، تصریح کرد: مدیران ما بخش تله تئاتر را متوقف کرده اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می کنند، چون چاره ای ندارند. افرادی که حتی بیان درستی ندارند و نمی توانند درست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند، بازیگر می شوند و بعد هم با یکسری

موسیقی - نمایش «علمدار» کاری از حسین پارسایی و تهیه کنندگی و روایت پرویز پرستویی در تالار وحدت برگزار می شود؛

فروش نمایش «علمدار» صرف کمک به مردم مناطق محروم خواهد شد

به مردم مناطق محروم و آسیب دیده در نقاط مختلف کشور خواهد شد بنابراین بلیت فروشی این اثر به صورت همت عالی است. یعنی هر کس هر قدر که می خواهد، می تواند برای کمک به نیازمندان، کمک کند. حسین پارسایی کارگردان هم این اثر را یک نذر فرهنگی می داند که در پاسداشت سردار آب و ادب؛ حضرت عباس(س) ساخته شده است و می تواند از کودک چهارساله تا دیگر اقشار جامعه را به عنوان مخاطب در مقابل خود بنشانند.

او درباره دستمزد عوامل این اثر می گوید که جملگی، هیچ دستمزدی برای کارشان نمی گیرند و خود را در این امر خیریه، سهیم کرده اند. علی براتی، طراح حرکت علمدار نیز از کار دشوار گروه اش در این اثر می گوید. گروه او، یک ماه است که به صورت مداوم تمرین می کند تا بتواند از پس دشواری این نمایش، برآید.

پوریا اخوای که به عنوان تک خوان در این موسیقی - نمایش حاضر شده است، از ارادت خود به حماسه سازان عاشورا می گوید و علمدار را اثری می داند که در جنبه های هنری اش، حرف هایی برای گفتن دارد. علمدار ۱۴ تا ۱۸ شهریورماه، از ساعت ۲۱ در تالار وحدت به نمایش در می آید. وبسایت ایران کنسرت نیز بلیت های این اجرا را در اختیار علاقه مندان قرار می دهد.

اما برای امسال، سه بخش آوازی نیز به آن اضافه می شود. علمدار، می شود یک نمایش موسیقایی در ۱۱ پرده.

این موسیقی - نمایش، روایتگر دلآوری های حضرت ابوالفضل عباس(س) در آخرین روز حیات است. پرویز پرستویی بازیگر پیشگسوت سینما و تلویزیون، معتقد است که کمتر اثری در مسورد رویدادهای مهم مذهبی به صورت جدی و اثرگذار تولید شده است. او از سریال امام علی(ع) ساخته داوود میرباقری به عنوان اثری شاخص در این عرصه نام می برد که هم متن گیرایی دارد و هم روایتی اثربخش که بیننده را با واقعیت های تاریخی، بیشتر آشنا می کند. بر همین اساس، اثر علمدار هم در همان راستا تلاش کرده است که بر مخاطب تاثیرات از طریق واقعیت یک حماسه بزرگ، بگذارد.

این بازیگر که به عنوان تهیه کننده و روایت گر در علمدار حضور دارد، می گوید با توجه به خشکسالی های چند سال گذشته و مشکلاتی که مردم ما از این طریق، با آن درگیر هستند، امروز حماسه عاشورا و مصائب آن را بیشتر و بهتر درک می کنند. بنابراین موسیقی - نمایش علمدار، اثری است برای امروز. پرستویی می گوید همه عواید حاصل از فروش این اثر، صرف کمک

موسیقی - نمایش «علمدار» کاری ست از حسین پارسایی با تهیه کنندگی و روایت پرویز پرستویی. این اثر قرار است از روز گذشته در تالار وحدت به روی صحنه رفت.

آهنگسازی علمدار را پوریا خادم برعهده دارد و محمدرضا کوهستانی، متن آن را نوشته است.

خادم، درباره شکل گیری علمدار می گوید که در سال ۹۴ قطعه ای کوتاه در ستایش از مرام و معرفت حضرت عباس(س) نوشته بود که روز عاشورا، در شهر باکو پایتخت آذربایجان به اجرا درآمد. به گفته او، برای نخستین بار بود که در این شهر، روز عاشورا، قطعه ای موسیقایی به صورت رسمی اجرا می شد.

بعدتر، حسین پارسایی کارگردان تئاتر، پیشنهاد تبدیل این قطعه به یک پوئم سمفونی یا موسیقی - نمایش را به خادم می دهد و متنی از محمدرضا کوهستانی را به او ارائه می کند. خادم نیز اثری می نویسد بالغ بر یک ساعت. که می شود علمدار. دو سال پیش در اوج محدودیت های کرونایی، این اثر در تالار وحدت به اجرا در می آید. پرویز پرستویی و چند تن از بازیگران به نام کشور، به عنوان راوی در این اثر حضور می یابند. پوریا اخوای به عنوان تک خوان و علی براتی به عنوان طراح حرکت نیز با پارسایی همکاری می کنند.

حواشی تئاتر در چند روز گذشته:

دو نمایش لغو شد یک نمایش به تعویق افتاد

کائنات | اجرای نمایش «درهم تنیدگی» به کارگردانی احسان گودرزی در شیراز منتفی شد. این در حالی است که در تهران نیز نمایش «بازی بزرگ» به کارگردانی زهره بهروزی نیا امشب دوشنبه ۱۴ اردیبهشت ماه روی صحنه نمی‌رود.

قرار بود نمایش «درهم تنیدگی» از تاریخ ۱۷ تا ۲۴ شهریور ماه در شیراز روی صحنه برود ولی این اجرا لغو شده است.

کارگردان این نمایش در صفحه شخصی خود اعلام کرده که با وجود داشتن مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر شیراز و با اینکه سایت فروش بلیت این نمایش باز شده بود، تنها چند ساعت بعد از گشایش سایت، بلیت فروشی متوقف شده است، بدون اینکه دلیلی عنوان شود.

این نمایش خرداد و تیر امسال به مدت ۴۲ شب در تهران روی صحنه رفته بود. احسان گودرزی این نمایش را به همراه همسرش خاطره حکیمی روی صحنه برده بود. آنها در این نمایش در نقش‌های خودشان ظاهر شدند و ماجرای آشنایی شان در ۱۸ سال پیش و رازهایشان را بازگو کردند. در توضیح این نمایش آمده بود: «همه چیز از ۱۸ سال پیش شروع می‌شود. زمانی که خاطره حکیمی و احسان گودرزی در قبرستان شیراز از کنار هم عبور می‌کنند بدون اینکه همدیگر را بشناسند. آنها سال‌ها بعد با هم ازدواج کردند. آنها در نمایش «درهم تنیدگی» درباره رازهای وحشتناک زندگی خودشان حرف می‌زنند. رازها و ترس‌هایی که پس از خواندن نامه‌های ۱۸ سال پیش، فاش می‌شوند. آنها به فاصله‌ای حمله می‌کنند که مرگ ایجاد کرده است.»

نمایش «بازی بزرگ» نوشته و کار زهره بهروزی نیا مدتی است که اجرای خود را در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز کرده بود اما این اثر نمایشی امشب، دوشنبه ۱۴ شهریور ماه روی صحنه نمی‌رود و بلیت فروشی آن فعلاً متوقف شده است.

* تعویق اجرای یک تئاتر با بازی آزاده صمدی

در همین حال طبق اعلام رسمی نمایش «رنالیسم مصنوعی» به دلیل مشکلات فنی گروه نمایش، با یک روز تاخیر به روی صحنه می‌رود.

به گزارش کائنات به نقل از روابط عمومی و امور بین الملل تماشاخانه‌ی ایران شهر، نمایش «رنالیسم مصنوعی» نوشته‌ی سمانه زارعی و به کارگردانی ایمان اسکندری که قرار بود از امروز، دوشنبه ۱۴ شهریور در سالن استاد سمندریان اجراهای خود را آغاز کند، تنها به دلیل مشکلات فنی مرتبط با تولید اثر در گروه نمایش، با یک روز تاخیر و در روز سه شنبه ۱۵ شهریور ساعت ۲۱ به روی صحنه خواهد رفت. با هماهنگی‌های صورت گرفته از سوی تماشاخانه‌ی ایران شهر و گروه نمایش «رنالیسم مصنوعی» ضمن عذرخواهی از مخاطبان فرهیخته‌ی تئاتر بابت مشکل پیش آمده؛ تماشاگرانی که برای روز دوشنبه ۱۴ شهریور اقدام به پیش خرید بلیت‌های این نمایش کرده بودند می‌توانند در روز دیگری به تماشای این اثر بنشینند.

در غیر این صورت مبلغ بلیت خریداری شده به حساب آنها بازگردانده خواهد شد.

اسماعیل گرچی، سمانه زارعی، شبنم دادخواه، محمد برهمنی، امیراحمد قزوینی و آزاده صمدی بازیگران این نمایش هستند.